

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Avgvstae Tavrivorvm, 1578

Actore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96846](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96846)

S V M M A R I V M.

a in summa de off. deleg. §. quando debet. quod delegatus potest cogere reculantem, vt coram ordinario excommunicationem probet: arg. ext. de off. ordi. ca. significauit. & C. de iudi. l. fin. Aut cum aduersario arbitros eligat: qui primo de excommunicatione cognoscant: & secundo de causa suspicionis: & sibi ad hoc faciendum terminum præfigere, intra quem nisi fecerit, electio ad auctarium deuoluatur. arg. ff. de leg. 2. statuliberum. §. Stichum. Vel si id renuat, poterit contra eum tanquam contra contumacem procedere. arg. in prædic. c. suspicionis. & vide versic. quid si reus proponit. infra. de except. §. 2. versic. sed si hoc. ¶ Quid si vnus ex tribus delegatis datus cum clausula, quod si non omnes, &c. recusat vt suspectus. Dicit dom. meus, q. con iudices non suspecti de hoc cognoscant: & ex vi clausule habent hanc potestatem: arg. extr. de off. deleg. cum super abbatia. non ergo tunc arbitri eligentur. **b** Item nec eligentur, cum subdelegatus a delegato recusat: quia hoc coram ipso probabitur delegato, vt dixi supra. eodem §. recusari. in fi. **c** Sed pone, aliquis conuestus est papa: quod episcopus suus eum iniuste excommunicauit. Vnde papa mandat illi episcopo, vt si est ita, reuocet illud: alioquin mandat aliquibus, vt illud reuocent: arg. ext. de rescri. c. ab excommunicato. queritur an episcopus poterit illos reuocare? Videtur q. non, nisi mandatum excedat: cum certum quid sit eis mandatum, vt ext. de appell. nouit. Vincen. contra. **d** Non enim sunt exco- cutores: imo cogitores super interesse, & alij, vt in præl. capit. ab excommunicato. Item pone, quod vnus ex duobus arbitris electis ad cognoscendum de causa suspicionis obijcit. dicit de minoris mens episcopus associandum, vt not. extr. de rescript. dispensa. §. fina. **e** Item no. quod vbi causa committitur episcopo & alijs, iustitiae recusare episcopum ad hoc, ut alij non procedant, ut extr. de offic. deleg. capit. fin. §. idem quoque. & nota se- 37 cundum Vincen. extr. vt lite non contestata. accedens. 2. ¶ Hoc etiam nota, quod in notorijs non est locus recusatationi, vt extra, g. de appel. proposuit. sicut nec appellatationi, vt eod. tit. peruenit. B. argumen. contra. 3. quest. 5. quia suspecti. Sed illud de manifestis, & non notorijs. Vel dic, quod in notorijs potest iudex recusari: quia licet factum notorium sit, estimatio tamen est dubia: & in multis potest grauare litigatorem. Secus vbi forte factum notorium est, pro quo certa poena a lege statuta est, secundum Vincen. **h** In summa not. quod cum agit de turpitudine, sine de conditione iudicis delegati, & causa illa agit coram arbitro vel alio: iudex recusatus debet iurare de veritate super his coram illo, secundum quosdam. argum. de hoc C. de eden. is autem in Auth. de testib. §. r. extr. de appel. cum specialia. §. porro. Sed certe hoc non feruatur, nec videtur fieri debere: quia non debet se procedere, vt infra, in titu. de posit. §. 2. 7. versic. 1. 9. Et quia quando hoc perdat, pro iudice est habendus ut supra, versic. quid si de recusatatione. unde iurare non debet: & quia d. hoc incidenter agitur: fecus forte, si principaliter contra eum ageretur. C. de iudi. quod ties. **k** Extr. de appel. interposita in fin. & iunge hic quod not. j. de l. excep. §. iusto. versic. facta agitur.

- 1 Actor in causarum discussionibus semper, & in cunctis prior habetur. Excepitur contra actorem de etate.
- 2 Sententia in curatorem lata pro pupillo maiore 14. annis, & minore 25. ualeat contra eum autem non. Pupillo permittitur se deserere.
- 3 Pupillus potens a iudice a tutore, an possit habere curatorem.
- 4 Actor dictus minor habet se maiorem probare.
- 5 Probatio aetatis ex aspectu indicari potest a iudice, ubi negatiue ab utraque parte probatur.
- 6 Minorem seipsum dicens, si a iudice petat curatorem, an obijci possit contra curatorem.
- 7 Pupillus si agit sine curatore, licet postea appareat minor: ualeat tamen sententia pro eo lata, sed non contra.
- 8 Pupillo actori an possit iudex deferre iuramentum ad se minorem probandum.
- 9 Minor si sit in iudicio sine curatoris auctoritate, quia forte non habet, nec si habet, non dat auctoritatem, quid iuris.
- 10 Minor nolens fiduciosos dare, uel iurare seratum habiturum, an ualebit quod cum eo agitur.
- 11 Opponi potest contra actorem, quod sit pro ligus, demens, furus, mutus, fatuus uel orphanus.
- 12 Masculo luxurioso an dabitur curator.
- 13 Opponi potest actori in quacunque parte litis, quod est excommunicatus. Excommunicatio minor non repellit ab agendo.
- 14 Opponitur contra actorem, quod deportatus est, qui non agit, nec suo nomine conuenit ut.
- 15 Infamis & a communicatione fidelium separatus, agere non potest.
- 16 Actori opponitur, quod est periturus super re, quam petit, aut quod eam renunciauit.
- 17 Frangenti fidem fides frangatur eidem. Seruus non potest se, uel pro alio agere in civili aut criminali causa.
- 18 Excommunicatus qui non conuenit, sed conuenitur, similis est seruo, qui non accensat, sed accensatur.
- 19 Contumax uel inobediens iudici, debet ei satisfacere quem contempsit.
- 20 Filius familias non potest agere contra patrem, uel contra eum, in cuius est potestate.
- 21 Edictum de in ius uocando an locum habeat in casu quo discipulus magistrum, uel iuuenis senem, sine uocato in ius uocat.
- 22 Pater an & quando contra filium possit agere.
- 23 Iudicium nullum est, ubi filius familias etiam maior agit, aut conuenitur sine patris consensu.
- 24 Peculium quomodo diuiditur, aut subadiudicatur, & quid ubi filius familias agit de peculio.
- 25 Peculium castrense, & quasi castrense, quid.
- 26 Filius familias minor 25 annis, uolens agere de peculio castrensi, an habere debeat curatorem.
- 27 Aduentum dicitur, quod ex materna successione, uel alia iusta causa prouenit.
- 28 Profectum est quod filius familias de rebus patris acquirit, seu quod ex eis prouenit.
- 29 Filius familias in dubio quaesita, an profectitia praesumantur, an aduentitia.
- 30 Filius pupillus obligari non potest, etiam patris consensu.
- 31 Pater an in delictis ciuilibus, aut criminalibus cogatur defendere filium.
- 32 Pater agere potest cum filio ubi filij causa patri alias competit.
- 33 Patris consensus non est in castrensi, uel quasi, necessarius.
- 34 Pater uolens consentire filio in casu quo eius consensus necessarius est, potest cogi per iudicem, etiam captis pignoribus.
- 35 Pater an per epistolam uel nuncium, si absens sit, poterit filio agenti consentire.
- 36 Patrem uocari non est necesse in causa filij, ubi conuenitur filius ex causa castrensi.
- 37 Filius familias debet conueniri suo nomine, ubi agit de aduentio peculio, in quo pater nihil habet.
- 38 Filius familias an egeat patris consensu, ubi procuratorio nomine pro alio agitur?
- 39 Filius familias si contra patrem agat, habebit curatorem, cuius officium lite finita cessabit.
- 40 Lite contestata cum filio familias sine consensu patris, an pater cogatur consentire?
- 41 Lis non legitime contestata habetur pro non facta.
- 42 Filius familias an possit facere pacem de morte patris: & quomodo possit obligari sine patris consensu?
- 43 Patris consensus generalis, uel mandatum generale factum filio, ut agat, uel se defendat in omnibus, & contra quemlibet, uideatur sufficere ad agendum.
- 44 Tutor debet in qualibet parte liti pupillo auctoritatem prestare, sic & pater filio consensum.

ADDITIONES.

- a Quando. ¶ Vltims. versic. ubi plenius quam hic.
- b Eligentur. ¶ Et sic est approbatum de off. deleg. si contra vnum. li. 6. & vbi id no. Hosti. ubi no. in i. gl.
- c In fin. ¶ Vide quod ibi dixi.
- d Vincent. contra. 2. ¶ Et Composit. vt ibi scripsi super fin. vltima glossa.
- e §. fi. ¶ Non recedit ibi in hoc Hosti. sed addit alium lociandum vel subrogandum ut in Decr. causam qua. 2. de iudi. & de offic. deleg. causam qua. interponebat. q. poterat alius impetrari facta mentione de processu. de re. iur. inter. & scias q. in his uerbis Hosti. respectum habuit ad opin. suam. qua habet arbitros debere cognoscere de principio iudice pronunciatio suspecto: qua non placet. vt dixi in prin. huius §. Dic ergo vt s. ver. sed quid si moris.
- f Aliis. ¶ Cum clausula, quod si non omnes, tu frater episcopo. alias nil in episcopo speciale.
- g Peruenit. ¶ Et c. consuluit. r. & tene quod ibi dixi. ¶ Adde plene in c. cum sp. li. §. porro. ext. de app. per episcopum Alex.
- h Secundum Vincen. ¶ Qui hoc not. in præ. Decr. proposuit. sed de hoc plenius quam hic. vide Inno super c. cum specialia. in gloss. argue ultra medium.
- i Seruatur. ¶ Secundum Vbe. de Bob. ubi de aduocato rei. versic. secundum nouum. char. m. hi. §.
- k Quoties. ¶ Subdit Vbe. est tamen contra iudicem in Authen. de testib. §. j. legitur. ¶ Et inde quod not. de excep. c. i. in gl. ex eo quod.

¶ Bald. de Recusatatione.

ETIAM Coram arbitris iuris, qui eliguntur ex necessitate inducta per legem, non habet locum reconuentionis: quod est notabile. G. Nec coram eis potest proponi causa, quae non est coram iudice allegata, ut §. qualiter autem. uel si item q. si unam. G. quod not. pro arbitris statuti communis Perusini, secundum Gul. & non obli. de app. l. scio quia iudex appellatationis est iudex totius causae generalis, ut per hanc. C. de temp. appell. uide supra. de arbit. §. sed an auctor. Si in causa suspicionis arbitri sunt discordes, eligitur tertius: non autem deuoluitur ad superiorem, sicut sunt delegati uersic. item quod si duo. G.

- 42 Lex, cum non solum, est ad fauorem filij familias inducitur & ideo potest illi renunciare.
- 43 Filius familias si litem contestatus est parte presente; aduersarius autem ignorans eum patrem habere, nihil opponit quid iuris?
- 44 Exceptio de non habente patris consensum, quando potest opponi.
- 45 Filius familias an sine patris consensu possit esse in iudicio in illis casibus, in quibus potest minor sine tutore uel curatore.
- 46 Pater in rebus filio que suis potest per se, uel per procuratorem agere.
- 47 Patris consensus an sit necessarius in uenditione rerum a clerico acquisitarum.
- 48 Excipi potest contra actorem si est monachus, uel canonicus regularis, uel alterius obedientia suppositus, unde non potest nomine suo agere, &c.
- 49 Abbates, Priores, uel alij quibus administratio concessa est, possunt agere.
- 50 Monachi qui de abbatis licentia sunt in studio, quo pacto possunt agere, accusare, aut seipso defendere.
- 51 Monachus spoliatus, an possit petere restitutionem.
- 52 Abbas an possit monachum licentiarum, ut possessionum alicuius uille administrationem habeat, aut pro illis agat.
- 53 Exceptio fieri potest contra fideiussorem agentem, ut a fideiussione liberetur, quod non potest agere prius quam soluat.
- 54 Litem alienam uolens agere, potest repelli, ubi alius est ei praeferendus.
- 55 Turpitudinem suam uel ignauiam allegans repelli debet a iudicio seu actione. Casus in quibus potest quis sibi propria auctoritate ius dicere.
- 56 Dominus potest sua propria auctoritate colonum non solucentem pensionem tempore statuto eicere.
- 57 Spoliatus potest in contententi bello continuato spoliatore deicere.
- 58 Incendio imminente potest quis domum vicini propria auctoritate destruire.
- 59 Animal in segete inuentum potest capi, & retineri, donec de damno satis fiat.
- 60 Excipitur contra locatorem, uel commodatorem, si ante usum completum rem locatam petat.
- 61 Creditor uolens conuenire mandatorum, uel fideiussorem, repellendus est, nisi prius principalem excuserit debitorem.
- 62 Iustus persona non potest per se agere, sed per procuratorem.
- 63 Tutor aut curator prohibentur suo nomine, uel suo & pupilli simul actione tutelae contra tutorem & curatorem experiri.
- 64 Rector ecclesie potest post dimissam ecclesiam repetere fructus sibi tempore regimini subtractos.
- 65 Excipitur contra uolentem agere actione furti, uel iniuriarum, quod pacto, uel alias remissa est actio: uel quod innocens est criminis obiecti.
- 66 Excipi potest contra actorem de compensatione, qua sit liquida, & non multis ambagibus inuoluta.
- 67 Repellitur ab actione, qui causam non exprimit in libello.
- 68 Ductus a possessione fundi non domus, & proponens pro una parte fundi interdictum unde uis: & pro alia actionem triticariam contra deiectionem, an sit admitterdus.
- 69 Pater si coram iudice filio, uel contra, experietur, an teneatur.
- 70 Repellendus est actor petens causae restitutionem coram eo, qui tribunali non praesit.
- 71 Filia non est in repetitione dotis audienda sine patris consensu, nec e conuerso. Casus plures & speciales, in quibus quis ab actione repellitur.
- 72 Agentes nomine alieno tenentur docere se legitime ordinatos, antequam admittantur, & nu. 74.
- Actor ignotus, antequam admittatur, debet se talem probare.
- 73 Exceptiones quae sint, intentionem agentis, si probate sint, perimentes.
- 75 Clericus ecclesie agens uel defendendus ecclesiam, debet primo docere de legitimo mandato.
- 76 Obici potest praelato agenti, quod non habet sui capituli consensum, uel e contra.
- 77 Episcopi, abbates, & alij prelati, omnes que persone legitime administrationem habentes, possunt agere & conueniri sine alicuius consensu.
- 78 Capitulum an possit agere sine prelati consensu.
- 79 Clericus ecclesiarum conuentualium, aut saecularium capellarum, an sit necessarius episcopi consensus.
- 80 Agere & conueniri possunt sine alterius consensu, quicunque habent de consuetudine, uel ex constitutione ab episc. uel alio iudice ordinario administrationem.
- 81 Monachus agere potest pro dignitate & officio, uel obedientia.
- 82 Canonicus seculo is agere potest nomine sui beneficii, uel praebendae, cuius habet administrationem.
- 83 Actor excipere potest, quod non cogitur inuitus agere uel accusare.

possit agere. Et quidem omnis qui non prohibetur. Simile. ff. de proc. mutus. ext. de spon. cum locum. Viso ergo qui non possunt agere, sciens per consequens qui possunt: quia viso vno contrarium, uidetur & reliquum. ff. de his qui iui uel alien. iun. l. 1. 88. distinctio. eiciens. palea est. Supponamus ergo quae possunt excipi contra eum. Et quidem excipitur contra actorem de a. re. Super quo dic. q. aut est minor. 14. aut maior. Si minor excipitur contra eum, q. est pupillus. uel infans, qui non potest agere, uel accusare, uel conuenire: sed tutor eius. C. qui legit. perf. stan. in iu. ha. l. 1. & 2. ff. de administ. tuto. l. 1. C. de autho. praes. l. clarum. ext. de appella. ex parte. & iunge quod est s. in tit. de arbi. §. restat. ver. seruus. & sequen. & j. de primo & secundo Decr. §. restat. & ver. sed pone q. pupilli. Admittitur tamen in casibus, qui non in figura iudicii intentantur, ut in bonorum possessione petenda. C. qui admiad bonorum possess. l. bonorum quidem. & l. 1. C. de iure deli. si infanti. in fi. & in interdicto de libero homine exhi. ff. de li. ho. exhi. l. 3. §. sed & si mulier. Et in populari actione, si commo dum spectet ad pupillum. ff. de popul. act. l. multi. & in delatione. Nam pupillo permittitur se defendere ex quibus causis non capit. ff. de iure fil. l. ait diuus. in fine. & in iudicio momentanea possessionis, quod potest per quamlibet personam exerceri. C. qui legi. per fo. stan. in iud. ha. l. fi. b. C. si per vim, uel alio modo. l. 1. qd Bar. intelligit in pximo pubertati, qui omne negotium recte agit. Infi. de inuti. stip. §. pupillo. Secus, secundum eum, in infante uel proximo infantia, qui nullo modo potest esse in iudicio: tamē sententia lata tenet, secundum Vber. ne litigantes principis auctoritate decepti iur. C. de his qui ve. ata. impetra. l. 1. Sed nunquid tunc potest iurare?

ADDITIONES.

a Sciendum est, q. Summis Azo, Goff. & Host. huius ti. materiam tractauerunt super ti. de iudicis per hunc modum dicendo: q. iudicium est legitimus actus trium. personarum, iudicis, actoris, & reus: tractant de his tribus. Et primo de iudicib. quomodo sunt multae personae, ex quibus ut iudicibus non potest constare iudicium, & de his uisimus, ut dicit hic auctor in prin. Sunt etiam multae, ex quibus, ut actoribus, & reis constare non potest: & de his in hac rub. & seq. Azo igitur de actore primo, & statim post de reo tractauit ipse. T. post prin. ver. in persona uero agentis, & demum in ti. qui legit. perso. habent stan. in iudicio. & ibi incipit a minore, ut hic auctor. Goff. idem de iud. ver. item ex defectu actoris. Host. e. tit. §. 3. ver. item attendenda est. Bagarotus pag. 1. lib. 6. ver. nunc de ciuilibus pulchrius, sed non tam bene tractauit. Et miror, q. auctor ipsum non fuit in diuisione fecutus, ex quo est uidit, quem alleg. j. ver. sed quid si dubitatur, & c. ver. item illustris. p. quod suspicor, q. ipsum uiderit post hanc materiam ordinatam. Dixit enim ampliando uerba Azonis, qui aliquid tetigerat in pre. titul. de iudic. quod in ciuilibus agens solo nomine repellitur. Primo, ratione sui. Secundo ratione aduersarii. Tertio, ratione iudicis. Quarto, ratione cause. Quinto, consideratione sui & aduersarii. Sexto, ratione iudicis & cause. Nono, ratione cause & aduersarii. Decimo, ratione modi uel ordinis. Undecimo, ratione loci. Duodecimo, ratione temporis. Peroptum est huc uerba copetebant auctori, & de aliquib. praemis is se poterat expellere. Excusari tunc potest: quia per illum modum complura saepius repeti oportebant: tamen in tanta prolixitate huius tituli, omnis partitio desit, ipsum diuidam in tres partes: quia prima vsq. ibi: & quidem continua tractatum ad superiora de causis, quae repellunt agentem. Tertio, in ult. ver. concludit utilitatem tractatus cum suauitate salutifera. Pars secunda diuiditur in sex partes. Prima de repulsione agentis propter ipsius aetatem prosequitur vsq. ad uer. item opponitur ad actorem. Secunda ponit. 38. ver. dispersarum causerum, ad id vsq. ad uer. item quod est filius. Tertia de filiofam. agente ponit circa duas chartas, vsq. ad uer. item excipitur ad actorem. Quarta ubi de religiosis tractat, vsq. ad uer. item excipitur ad fideiussorem. Quinta ubi incipit, que in 55. uer. prosequitur alias causas dispersas, & interserit 19. calus. quib. quis ius sibi dicit, & tres quaestiones, vsq. ad uer. item de prelatum. Ibi tracta de prelati, administratorib. canonicis, uel clericis agentibus, & casum quo quis cogitur agere, usque ad ult. uer. redeundo ad praeticos. Roff. facit speciales rubric. numero 18. de personis litigantium qui pro se agere possunt, uel non. & iste in proposito satis inuit auctorem. Vber. de Bob. char. mih. §. 9. ex per sona actoris in 7. col. uer. sic ueniat, usque ad §. sed si sub arbitrio, qui incipit chart. mih. 12. & distinguit exceptiones iuris communiis & priuilegiatas, quae magis congruunt j. cit. prox. ut ibi dicam. Ioan. de Deo, in Caui. lib. 13. in prin. & circa medium l. ru. de eo qui uult agere. & sequenti. Vber. de Bob. & plenē & pulchre in sua rubr. 2. uel prima post prin. proficit auctori. Gui. de Suz. modicum sub rub. de aduocato rei. Nepos de Montecal. rub. contra actorem.

b l. fin. ¶ Et hoc intelligunt ibi Accur. & Azo in Summ. Expedito tractatu de omni possessorio ad ipsius, recuperanda, & retinenda, & id intelligit in agendo, ut hic loquitur. Conuentus enim in his non habet legitimam personam sine tutore, uel curatore: quia quod fauore, & c. quod etiam uidetur uelle C. in lilla. sed Cyn. apertius post Pe. & quod dixi de recuperanda. Non ob. lex. si quis in tantam. C. unde iii. cuius poena non procedit ex interdicto possessorio, ut no. de causa poss. pastoralis in gl. sed nunquid.

c l. 1. ¶ Datur tunc restitutioat plenē not. C. si de mom. poss. l. una. & per Azo. C. qui leg. perso. in fi.

1. §. Expedito Tractam de iudicib. superest ut de aliis psonis in iudicio necessariis uideamus. 1. ¶ Et primo, de his qui suo nomine agunt, uel accusant: unde prius uidentur occurrere de Actore, quam de Reo. Nam actor in causam discussionibus prior in cunctis habetur. ipse enim causam nititur ampliare, ut 4. quest. 4. c. 1. & in iure preponitur: ut extra, de uerbis sig. forus §. in omni. & naturali consideratione passionē actio praecedit, & reponsonem petitorio. Videamus igitur quis

rare? Dic vt j. de iura calum §. restat. vers. sed nunquid. Præmissa etiam vera sunt in pupillo qui facti potest. ff. de adm. tut. l. i. §. iustit. & §. seq. siue intelligat quid agitur, siue non. ff. rem pupil. sal. for. l. i. Item. licet fecus sit in acquisitione possessionis. ff. de acquire. possess. l. i. §. furiosus. & l. quamuis §. infans. C. de acquire. possess. donatarum. * Si autem sit maior. 4. annis. & minor 25 non habens curatorem, eodem modo impeditur: quia sententia pro eo sine curatore lata valet, sed contra eum non: vt dicam j. vers. porro. In specialibus tamen casibus, in quibus ceterum maior potest agere vel accusare sine tutoris auctoritate: quos habes no. ext. de resitut. spol. ex parte. & l. 5. questione. 3. de crimine. b. vers. pupilli. Idem etiam videtur in omni crimine, si sit minor suorum iure iniuriam prosequatur ff. de accu. qui accusare. & l. hi tamen. in princip. 4. quest. vlti. omnibus. ¶ Quid si petat alimēta a tutore? Respondi si de facili potest habere curatorem, dandus est alius eum sine curatore admitterem. C. de ali. pupil. prefl. l. i. quia hæc res dilationem non capit. arg. de hoc. ff. de re iudica. c. l. 2. ff. de feris. l. 2. in princip. c. Alias autem regulariter contra eum excipitur de ætate, cum suo nomine in civili vel criminali causa sine curatore in iudicio agit. vt C. qui legit. person. l. i. & ff. de minorib. l. i. §. pretor. & in predict. decretal. ex parte. & de integ. resitut. c. constitutus. C. de autho. præst. l. clarum. Nisi quia forte a suo debitore exigit. ff. eodem. l. ait pretor. §. secundo. uel a curatoribus liberari perit, vt ff. eodem minor. 25. annis. Idem etiam extra iudicium, uel si velit administrare bona sua ut ff. eod. l. prima. in si. vel alienare. vt ff. de rebus eo. qui sub tute. uel cura. sunt. l. i. vel ad honores admitti. ff. de muner. & hono. l. ad rem. j. ¶ Si ergo d. excipis contra eum, qui ex aspectu representatur minor: dicas sic, tu es minor. ff. de minor. l. minor. 25. annis. 2. l. de ætate. c. Nam per hoc d. satis probatur ætas, uel saltem transfertur in illum onus probandi se maiorem. vt ibi. & ext. vt ecci. bene. c. unico. Si verò dubiū est, quia ætas se habet ad utrunque, seu aspectus, tunc dicas sic: nego uel non credo te esse maiorem ff. de probationib. f. cum de ætate. & sic incumbit probatio actori. vt C. de probationibus. cum te. Ioann. nora. 88. distinctione. presbyter. quod ubi dubitatur de ætate, actori incumbit probatio. Vnde si actor minor dicitur, ipse probabit se maiorem: vt in præ. l. cum te, §. C. & de integ. resitutio. m. l. si eum minorem. & in præ. l. minor. Si uero reus dicitur minor, actor etiam hoc probet. C. qui & aduersus quos. l. i. & in præ. l. de ætate. Prius tamen dictum mihi placet. Vel breuius dic, secundum Azo. quòd aut quis asserit se maiorem, quia uult a tutoribus liberari, uel uult admitti ad agendum, uel accusandum tanquam maior: & tunc debet probare se maiorem, vt in præ. l. minor 25 & l. de ætate. Idem est si dicit se minorem, ut ipse hoc probet, probando se minorem esse tempore contractus: vt in præ. l. si minorem. & in præ. l. cum te quia ex transcurso tempore præsumitur esse maior, secundum Acc. extra, de proba. in præsentia. h. ff. de iureiu. nam postea. §. si maior. Au. negat se maiorem: puta quia tutores uolunt finire tutelam: dicentes eum puberem esse factum, ut tunc eis incumbat probatio, ipsam puberem factum esse. Io. de Deo dicit, i. quod si quis dicit, Nō sum minor: per consequens dicit se maiorem. ¶ vnde hoc pbat. ff. de prob. ci. C. eodem actor. extra. de renun. super hoc in fin. De hoc no. i. in Summ. domini mei, de probat. §. & quot sunt. l. i. ¶ Quid si 5. uterque negatiue probat? Dicit Acc. m. quod forte præsumitur minor. ar. C. de probat. siue. Verius credo, quod iudex ex aspectu iudicet probationem, prout uiderit expedire: argument. in concord. quæ sunt infra. ver. proxim. in princip. ¶ Porro si quis minor esse dicitur, dicat: Peto curatorem, uel iudex sibi det, obiciat contra curatorem, ut infra. in titu. de curatore. dicemus. sed si uelis eum probare minorem, tam in criminali, quam in civili causa, poteris, vt negotium differatur. C. qui legit. perso. per totum. & in præ. l. clarum. Si autem non curas differre causam: dicas, Domine iudex inspicere eum, ut C. quando tuto. uel curato. esse desi. in decorem. de pen. distinctio. prima. capitulo uoluisse. vers. cul. Moy si quoque. ff. de fer. l. i. §. sane. ff. finium reg. si irruptione. & in præ. l. minor. Tamen ut oia caute pcedat in dubio, scilicet cum aspectus se hæt ad utrunque, facias pncipari eum minorem uel maiorem. ext. de elect. cum dilect. 2. questio. 6. capitul. ei qui. §. distinctiua. ext. de ap. significante. Vel facias ei dari curatorem ff. de exec. tu. ci. qui. C. qui dari tu. vel cu. post. l. i. C. si aduersus rem iudicat. cum & minores. ff. de re iu. acta. & teneas quod certius, aliàs tutius est. extra. de spon. iuuenis. ff. de iudic. l. si quis in re. de pen. distinctio. 7. si quis positus. & cap. qui eum. ¶ Si enim ageret sine curatore, & post appareret eum fuisse minorem, ualere sententia pro eo, sed non contra eum. C. de proc. non eo minus. C. si aduer. rem iu. l. pe. & fin. ff. de tu. & cur. l. sciendum. In titu. de auto. tut. & i. quest. 4. §. si prope fin. & in præ. l. cum & minores & argum. C. de leg. quod fauore. quod intellige de distinctiua: secum secundum quosdam ° in interlocutoria: vt ff. ex qui cau. in pos. ea apud l. i. §. si. & in possessionem. §. i. ideoque cum ætas est in dubio, forte ille scienciter tecum litiga-

bit: vt retractentur precedentia. & in sequentibus iure minoris admittatur. ff. de cur. in obsequiare. ff. de tut. & cu. da. ab his. l. Sed unde iudex bene faciet si faciat utrunque probare. ne eius iuramentum sit delictum. ¶ Sed nunquid iudex potest deferre iuramentum, ut inrer se minorem? Credo quod sic: nisi pars altera uelit contrarium probare. ff. de iudi. tam. ex. ff. de pecu. licet. §. penult. Sed & si ipse offerat iuramentum, credo quod est audiendus: ut in præ. l. si tamen postea uellet contrarium probare, non audietur, vt C. si aduer. ven. Authen. sacramenta. C. si minor. se m. dixerit. l. penult. quia non est uersimile, quòd sit immemor suæ salutis, uel quòd falsum iurauerit. l. 7. sancimus. C. de non nunc. pe. l. generaliter. ext. de probat. per tuas. nisi uellet probare tunc se fuisse impuberem cum iurauit, ut in præ. d. auth. sacramenta. & 22. q. vlt. parvuli & c. pueri. ¶ Cum tutoris autem auctoritate potest minor in iudicio adesse. C. de aucto. præst. l. clarum. & ff. de adm. tut. l. i. §. iustit. & tutor semper adesse debet. ff. de aucto. tuto. obligari. & in titu. eod. tit. & vide i. de emp. & vend. §. nunc dicendum. ueris illud aucto. & seq. ¶ Quid si minor fuit in iudicio sine curatoris auctoritate: quia fortis non habebat uel habebat, sed non præstitit auctoritatem: aduer. sarius opponit sententiam, quòd ipse non potest esse in iudicio: quare dicit non ualere, pcessum: & petit ne iudex ulterius procedat: minor uero dicit omnia bene pro eo acta fore, quare ualere debent, ut patet ex superioribus. Dic quod iudex non debet sententiam ferre, nec ulterius procedere. C. qui dari tut. uel curat. post. l. in iur. in fin. in fine.

ADDITIONES.

- a Donatarum. ¶ Leges Digestorum uidentur uelle, q. intelligat lex. Codicis contrarium. ibi de hoc dantur multe solutiones in gl. & secundum opinio. Ioa. ibi not. quam sequatur dom. meus infans. qui non intelligit possessionem, per se non querit, si traditus fuerit tutoris auctoritate, querit, & per tutorem supp. emur aduersus. Hoc ergo uoluit illud fecus, scilicet, q. in acquirenda possessione per seipsum est necesse quod intelligat. Recitat ab etiam ibi domin. meus opinionem dissentientem inter rem ad quam poterat habere aliquam afectionem: ut ad iocale, uel pomum. an non, puta ad prædium, ut primo casu acquirat, secundo non. & Cyn. ibi infert. q. in hoc opinio placebat. ¶ vno Aliam Pe. uide per eum.
- b De crimine. ¶ Communiter incipit ex certis causis, sic allegatur infra: uer. item mulier.
- c In prin. ¶ Facit 5. de off. iu. §. si. ver. tertio dicendum. in pria.
- d Si ergo. ¶ Verbs Io. de Deo. post. Vber. ubi supra.
- e Per hoc. ¶ Scilicet per aspectum.
- f De ætate. ¶ Vber. de Bo. ubi 5. & Io. de Deo. allegant, cum queritur, sed communiter incipit, cum de debito. ibi dicebant colligi hanc cautelam ¶ Adde. cui incumbat onus probandi ætatem, plenè Bar. in l. de ætate. ff. de minor. Bal. in l. Deo nobis. C. de episc. & cle. Bald. cons. 143. lib. 3. & an minor probetur, eo ipso quod contractit cum decreto, ponit Alexand. consilio. 21. lib. 1. & Pau. de Cal. cons. 140. & qualiter debeant concludere res super ætate. uide Bal. cons. 112. lib. 4. & cons. 260. 4. lib. 1. Bar. eius. consil. incip. inter do. Simo.
- g Cum te. ¶ In hæ. l. & l. proxima hic feq. uide de hoc per Accur.
- h Præsentia. ¶ Ibi de hoc aliquid dixi supra. glo. no. q. si contra electum opponitur defectus ætatis, uide quæstionem super regulam, infamib. de regu. iur. libr. 6.
- i Dicit. ¶ Vbi 5.
- k Maiorem. ¶ Vt enim dixi in solutione quæstionis, ad quam nunc remis per sophisticationes uerborum natura affirmatiuarum mutari non debet, ibi uide.
- l Sant. ¶ Per R. satis plenè rubr. de off. iu. quo rest. datur mi. pe. col. vers. sed queritur quis.
- m Dicit Accur. ¶ in l. de ætate. ff. de minor. in fi. 2. gl.
- n Si autem. ¶ Verba sunt Vber. primi.
- o Quosdam. ¶ Accur. in l. i. C. qui legit. personam, & de republica. idem not. C. libr. 1. i. de iure respul. lege prima. & Dyn. in distinctio. quam posuit super Limpuberes. ff. de aucto. tuto. prope fin. distinctio. tenet idem. allegat etiam uterque l. si minor. ff. de bono. aucto. iudic. possi. Sed ut refert Cyn. in præ. l. i. Pe. de Bel. negat interlocutoriam tenere contra pupillum uel minorem indefensum: nisi in casibus illarum legum, scilicet interlocutoris de mittendo in possessionem contra pupillum, vt in primis legibus, uel de uendendo contra adultum, vt in l. si minor. excipit causas spirituales & matrimoniales, de quibus non est dubium: cum in illis teneret etiam distinctiua. de resitut. spolia. cap. ex parte. de iudic. c. fin. lib. 6. & sequitur in uers. item mulier. Et sine dubio l. i. C. qui legit. perso. de pronuntiatione loquendo distinctiuam & interlocutoriam uidetur includere. quare dici potest, regulam pshere in utraq; & q. certos casus exceptos habeat utraq; De primis, si uer. si autem. De secundis prædixi. Adde. q. etiam ualeat sententia distinctiua in causa appellationis contra minores & indefensos, ut no. in l. alienam. C. de procura.
- p Delictorum. ¶ Secundum Vber. primum.
- q Credo. ¶ Secundum Vber. Io. ubi 5.
- r Pueri. ¶ Dicebat Vb. & Ioan. post. cum, si iurauit se esse minorem, bene potest iurare nunc se tunc in instanti fuisse maiorem: puta die sequent. iuramentum, nisi de certa minori ætate iurasset. Reddit ergo in his aduocatos cautos.

qui non potest agere nec habere rem quam petit. 22. questio. 5. parvuli. vbi de hoc. extra. de iurcurand. querelam. extra. de fideiussio. capitul. 2. in fin. extra. de excep. dilecti. C. de transact. si quis maior. Item quod rem quam petit, renunciavit vel abire rauti extra. de rescrip. ex parte. 1. Item quod non appellavit intra decendum. extra. de elec. cum dilecti. & de app. Romana. §. 1. libr. 6. Item quod non est appellationem profectus intra terminum competentem. extra. de appellat. cum sit Romana. & capitul. personas. Item quod pactum vel concessio ex qua agit fuit personale, & non reale, ut extra. de transac. veniens. & ff. de pact. in persona. & l. contra iuris §. si filius extra. de institut. cum venissent. de pra. capitul. nisi. in fin. de deci. ex multiplici. vel continet speciem simonie. extra. de transact. constitutus. 1. questione. 2. quam pio. ¶ Item excipitur, quod patrocinatus fuit alii petenti rem quam ipse nunc petit. extra. de transact. ex literis. Item quod non recuperabit rem, nisi restituat quod bono animo a colono in causa est expensum extra. de in integrum restit. capitul. 1. Item nemo cogitur in iuris agere C. vt nemo ini. agere vel ac. c. i. co. l. nemo. ¶ Item quod non dedit libellum: vnde respondetur ei, extra. de libel. obl. capitul. 1. 3. quest. o. 3. capitul. inducitur. §. offeratur. quod dicitur vt j. de libel. conce. §. vt. um. Item quod non dedit sufficientem cautionem de lite profectus, vel poena solvenda, si succumbat, vt C. de episcop. & de. auth. generaliter. & C. de lite contest. auth. libellum. quae sunt. 3. questio. 3. C. de dilay. auth. quod fieri. Sed hoc de consuetudine non servatur. quod dicit vt j. de fatid. §. 1. Item quod per se non proponit factum: quod tamen facere debet. extra. de iudic. pastoralis. Sed quid si sit vniuersitas quae per se non agit, quomodo narrabit? De hoc ibidem, secundum papam. ¶ Item quod propter vitiu malum factum uxor non debet puniri, extra. de pign. ex literis. ¶ Item quod iuravit non accusare, vel non agere, v. l. no. conuenire extra. de accusat. veniens. extra. de rescrip. ex parte. 1. Item contentus de dolo excipit contra actorem, quod aliter similiter qui tenebatur, solue. rit: nam vno soluente, caeteri liberantur. ff. de dolo. si plures. in. auth. vt spon. lar. §. rursus. ¶ Item quod actor non se uauit fidei vnde nec ipse seruare tenetur: iuxta illud. ¶ Franceni fidem fides frangatur eidem. ext. de in iur. peruenit. 2. C. de pact. cum proponas. ¶ Item quod est seruus qui non potest pro se, uel pro alio agere d. in ci. nilli. uel criminali causa, nisi in specialib. casibus, qui habentur C. de iudi. seruus. C. de preci. Impe. offe. l. 1. C. de quaest. l. 1. C. si per vim. ¶ uel alio modo poss. tur. fu. l. 1. ¶ C. ubi causae sic. l. si. ff. de iudi. uix. f. certis. vbi de hoc. ff. de re. iur. q. attinet. Conueniri tamē possunt ciuiliiter & criminaliter accusari: §. l. iul. de ui. priua. & in eius accusatione seruantur quae in accusatione liberi seruantur. ff. de accu. l. hos. §. si seruus & §. omnibus. Interest tamen, quia si uolo agere ciuiliiter contra seruum, tunc co. cipiam libellum in personam domini, ut patet j. de obliq. & sol. §. praenotandum. uer. uerum si ex. & seq. & de pecul. de ner. caeteri. um. Si uero criminaliter, tunc concipere libellum, ut dicitur ff. de accu. libello. um. quae est. 2. q. 3. Domini no autem conceditur defendere illum, vt C. eodem. l. 2. ¶ Sic ergo patet, quod excommunicatus qui non conuenit, sed conuenit, vt extra. de iudicis. intelleximus. similis est seruo qui non accusat sed accusatur. ¶ & vide infra. uersicul. item seruus. Item quod est statuliber, id est, libertas est sibi sub conditione relicta, qui pendente conditione pro seruo habetur. ff. de statulib. statuliberum in medio tempore. & l. statuliberi a caeteris. in princip. Item quod commisit crimen laesae maiestatis. ¶ Item, quod est haeres adhuc infra deliberationis tempora constitutus: his enim rerum alienatio & diminutio per legem est interdicta. vnde super eis non possunt actiones exercere: vt ff. de do. l. donationes. 2. in fin. C. ad leg. iul. ma. l. fin. ff. de iur. delibe. ait praetor. §. 1. extra. de heretic. uergentis. Item, quod est tutor, & est accusatus de suspecto: vnde non agit vt tutor, licet non sit ei interdicta administratio, vt infra. de tuto. uersiculo statem per premissa, nec etiam finito officio: vt infra. eod. titulo. ner. item tutor. Idem etiam potest dici in prelato de dilapidatione suspecto, suspicione probata, extra. de simo. licet Heli. uersicul. quia uero, extra. de accu. capitul. fin. 3. questio. 2. quia ea. extra. de dolo: & conti. ueritatis. de offic. delegat. uenerabili. Tales enim non possunt alienare. vt in pra. concord. ergo nec rem in iudicium deducere: vt ff. de iure delib. ait praetor. ¶ Item, quod est ab heretico haeres institutus, vnde non potest pro hereditate agere. C. de hereticis. cognouimus. & in praed. decre. uergentis. & eodem titul. si quis episcopus. Item uir & uxor prohibentur inter se famosas intentare actiones constante matrimonio. ff. rerum amo. l. 1. C. eo. l. diuortium. In casu tamen speciali uirum ¶ uxor defrens commendatur, & de bonis eius certam partem cum fisco partitur, vt C. lib. 10. de his qui se deferunt. l. vnica. Item seruus contra dominos, vel contra. C. an seruus ex suo facto. l. fina. ff. de iud. l. his nulla. 1. quest. 1. cap. prohibentur. arg. contra. 23. q. 4. si ecclesia. Dic, vt infra de accusa. uers. item quod est libertus Item quod est libertus qui non auditur contra patronum, uel pa-

tronam, vel parentes, vel liberos m patroni, maximè in famosi adione, vel quae famam suggillet, nisi hoc imperet. ff. de excus. tuto. nequaquam ff. de obsequiis a liber. pa. praest. l. 1. nec seruus. & l. sequen. extra. de ser. non ord. de fam. uis. Institut. de poena te. liti. in fin. ff. de in ius uocan. sed & si hac lege §. praetor. & l. qui. cunque. §. 1. & C. eodem. l. 1. & 2. C. qui & aduersus quos. l. fin. prohibentur etiam petere restitutionem in integrum aduersus patronum. C. qui & aduersus quos. l. fin. quod dicit, vt j. de restitu. in integ. §. 1. uer. item propter. Non potest etiam accusare, ut dicam j. de accusat. uer. item, quod est libertus. Item quod est adscriptus qui non admittitur contra dominum, & tunc nec con. 19 uerso. C. lib. 1. in quib. cau. col. cens. domi. ac. poss. l. 2. ¶ Item, quod fuit contumax. uel inobediens iudici: & ideo debet ei satisfacere quem contempsit: & etiam de aduersario & de expensis: & ideo caere quod in terminis comparebit, priusquam absoluat. ff. ex quib. cau. maio. sed & si per praetorem. ff. actio. uersicul. sed & si dum. & uersic. item que. ff. de iudic. cum quem. extra. de dolo & contuma. actor. lib. 6. 4. questio. 5. qui quis. 1. 1. questio. 3. ablit. & capitul. certum. extra. qui si sint leg. per uenerabilem. §. rationibus. uersicul. qui autem iur. perberit. & uersic. cuius sententiam. extra. de maio. & obe. c. 2. Item, quod est furiosus, qui nec pro se, nec pro aliis agere potest. 3. quest. 7. infamis. §. 1. in prin. & q. 9. indicas. extra. de success. abint. c. fin. ff. de codicil. l. 2. & 3. uer. item opponi. Item, quod reo dedit noxam seu damnum, ff. de noxal. actio. l. cum seruus. 2. 3. q. 1. redintegranda. secundum Ioan. de Deo. Item, quod de eadem re non potest eodem tempore ciuiliiter & criminaliter agere. ff. i. bo. rap. praetor. §. j. ff. de publi. dic. interdum. ff. loca. si merces. §. culpa. Dic. ut j. uersic. item proponens. Item, quod est bannitus. ff. ex qui. cau. ma. sed & si per praetorem. §. actio. Nam deportato comparatur, ut no. Insti. qb. mo. o. ins. pa. por. sol. §. relegati. ¶ Item, quod agens fami. erc. non est coha. zores, nec communionem habet cum possessore. ff. fam. erc. l. 1. ff. p. de exce. l. fundum. ¶ Item quod est filius. P. quon non pot agere p. patrem,

ADDITIONES.

- a Nemo ¶ Vide de hoc j. ver. pen.
- b Papam. ¶ Vt. ubi scripsi super r. gl.
- c Literis. ¶ Etiam si maritus esset haereticus, quod dicitur vt de haere. de cre. lib. 6.
- d Agere. ¶ Dicunt Azo. & Host. nisi sit seruus principalis.
- e l. 1. ¶ Et in casu illius legis licet domino absente agat pro recuperanda, & p. retinenda, pro aduicenda non aget, vt no. Accur. C. qui le. per. l. vltim. & Azo ubi in sum.
- f Vbi de hac. ¶ In tex. & glo. enumerat Host. in sum. de iud. §. 3. uer. item attendenda.
- g Accusari. ¶ Est sciendum quod in §. omnibus. statim allegato, habetur duplex litera, una quod poena huius l. non cadit in seruum, alia sine non. Prima plus amicitur textui, in quantum praesertat excepta l. iul. & c. & hanc habuit Roffredus qui dicit hoc praetor. l. iul. & c. tamen utraque litera est bona: de quo satis ibi in gloss. vt scilicet accusari non possit illa lege ad poenam pecuniariam, possit tamen accusari ad corporalem. Damna enim ea puniuntur publicatione tertie parti bonorum: ergo non cadit in seruum illa poena, vide §. de accu. in prin. ¶ Adde plene per Bar. in d. §. omnibus.
- h Accusatur. ¶ Hanc instantiam dabit Roffr. 1. quest. quare seruus de crimine accusabatur, & non accusabat. Aude Bart. quod quia rei publicae interest, maleficia puniri. extra. de senten. excom. vt fiant. ff. de fideiuss. si a reo. §. vt ad leg. Aquil. ita vulneratus: in f. expedit illum expediti, si delinquat. Alius autem delinquens licet non accusetur, a seruo, per alium poterit accusari. In ciuilib. autem ideo regulariter non agit: quia actiones sunt de iure ciuilib. ff. de orig. iur. l. 2. ad fi. 1. colum. cui seruus non participat: imò quod ad id habetur pro mortuo. ff. de re. iur. l. ante pe. nec habet communicationem edicti ciuilib. nec praetori. ff. qui testam. fac. poss. qui testamento. §. si seruus.
- i Matella tis. ¶ Sic coniunxit Vber. de Bona. cuius fuerunt isti duo uersic. & uer. item quod est. cum seq.
- k Praetor. ¶ Quomodo illa lex non dat regulam, vide j. cod. §. in prin. vltim. colum.
- l Virum. ¶ Qui per tactum fideicommissum instituebat haeredem non capacem, ipsum uel alium iuxta ibi no.
- m Liberos. ¶ Etiam non haeredes, Item nec extraneos haeredes. C. de in ius uocando. l. secunda. vbi not. quare extraneus haeres liberis non debet reuerentiam. ff. de obseq. a liberis, & c. l. haeres. quae tamen debetur extraneo haeredi patroni, quam, & c. not. Roffred. vbi de edictis, super 3. edicto.
- n Seruus. ¶ Non probat ad quod inducitur. est l. antepenul. & sic allegat eam Ioann. de Deo Capit. libr. 3. vbi de patrefa. Item Vber. de Bobio sub uer. si conueniat. alle. super rub. uer. in caeteris actionib. aliter ponit haec uerba ibi uide.
- o Relegati. ¶ Vide j. de cessio. actio. §. 1. uer. illud etiam quaeritur. & remissio nes alias ibi dabo.
- p Filius. ¶ Istud membrum ultra duas chartas durat, includend. uersic. cum clericorum.

patrem, vel contra eum, in cuius potestate est, etiam cum venia. C. de in ius voc. l. fin. ff. eo. generaliter. & ff. de iudi. l. nulla. Instituitur de castrensi peculio: ut in praed. l. l. nulla. & ff. de fur. si quis vxo r. respon. l. C. de in ius voc. qui in potestate, vel de quasi castrensi: quod hodie redactum est ad similitudinem castrensis: ut C. de inoffi. test. l. fin. §. in his itaque, de quo iam dicam. Secundus, in causa alimentorum. C. de alien. l. a. pa. l. i. ff. de agno. lib. l. si quis a libe ris. §. si vel par. Tercius, si petit emancipari in illis casibus, in quibus parer cogitur esse emancipare. ff. de cond. & demon. l. si cui lega tum. ff. si quis a pa. ma. l. i. & C. de epi. au. si lenones. & C. l. i. de specta. & sce. & leno. l. fin. Quartus, si cum reverentia factum patris arguit, dicens se ab eo per violentiam de possessione nec expulsum non ut crimen intente, sed ut possessionem recuperet. ff. de acc. hi tamen omnes §. liberi. In causa enim criminali filius non agit contra patrem: ut 2. q. 1. c. prohibentur. ver. liberi. Quintus, si patris sit hereditas relicta, ut filio restituat, filius agere potest, vel ut restituat, vel ut de ea non dissipanda caueat. ff. ad Treb. l. Imperator emancipatus etiam non potest, nisi venia interpretatur. C. de in ius voc. l. si Sed tunc nec in criminali, ut dixi: nisi cum iniuriam commiserit: ut C. de pa. po. l. 3. Unde non potest contra eum agere de furto, sed a ditione in factum sic: ut C. de dolo mal. si super litte. De hoc j. de accusatore, ver. ite quod est libertus. Nec potest etiam petere restitutionem in integrum aduersus patrem: in ra. de in integ. restitut. §. 1. versic. item propter, & hoc sine sint patres naturales sine adoptiu. ff. de in ius voc. pa. rentes. & l. seq. & l. adoptiuum. ¶ Sed nunquid edictum de in ius vocando locum habeat, si discipulus magistrum, vel iuuenis senem sine venia in ius vocat? Videtur, quod sic. ff. eo. generaliter. Nam personas, quibus reverentia debetur, non possumus in ius uocare sine venia, quibus ibi debetur reverentia ff. de iure immu. l. sem per. 2. q. 6. anteriorum. ver. illud etiam. extra, de transla. quanto. & mag. l. i. ff. de dona. l. Aquilus Regulus. 96. distin. quis dubitet. 8. q. 1. qualis. 6. q. 1. faceret. Sed non est ita: & praedicta lex generaliter, loquitur de reverentia paternitatis, vel patronitatis. Et iungit hic quod not. j. de do. & cont. §. restat. ver. sed etiam vocans. & seq. ¶ Sed non conuerso pater potest contra filium agere. ff. de iudi. l. nulla. vbi de hoc. Nam intra domum debet intrare & filium ortas dirimere. C. de pa. po. si filius. & l. c. g. r. entius. C. an feruus ex facto suo. l. fin. Interdum tamen pater petit filium per interdictum de liberis exhibendis. ff. de lib. ex. h. l. 1. §. 1. & l. 3. in prin. a quo repellitur. si eum exposuerit: ut C. de infan. expo. l. 2. & extra, eo. ca. vnico. Item potest contra filium agere, ut eum alatur: j. qui fil. sint legit. in prin. Item & in alio casu, ut C. de pa. po. l. 1. Item in castrensi peculio: ut ff. de iudi. l. nulla. ff. de in ius voc. l. adoptiuum. & hoc, cum ciuilitate agit. Nam criminaliter potest pater filium, ff. ad leg. Cornel. de scar. l. inauditum. & criminaliter agit contra eum: ut C. de pa. po. l. tertia. ¶ Sed quae est ratio, quod criminaliter agere potest, & non ciuilitate? Respon. dia in criminalibus consilium capit persona patris pro filijs. ff. de adulte. nec enim. Item not. quod dixi, in filio, locum habet in nepote & omnibus descendens. ff. de in ius voc. sed si hac lege. §. liberos. sed videtur secundum canones, quod potest filius conqueri de patre, & conuerso, ciuilitate & criminaliter. 2. q. 7. quaritur. & 3. q. 6. c. 1. & arg. C. de pa. po. l. 3. & no. j. ti. pro xi. uer. item qd est frater. ¶ Sed & filius. licet sit maior, tamen sine patris consensu contra quemlibet extraneum non agit nec conuenitur: nec in iudicio esse potest: & si sit, nullum est iudicium: ut C. de bo. qua. h. lib. cum non solum in 2. col. versic. necessitate. h. C. de anna. excep. l. 1. §. fin. & Cad. Mace. l. fin. Consensus enim hic exigitur ad solennitatem: qua deficiente, nullum est iudicium. ff. de transac. cum hi §. prator. Hoc tamen fallit in tribus casibus. Primus est, quia si absens sit, agit pro sumptu, seu pro viaticulo non recepto. Secundus, pro furto sibi facto. Tertius, quando pater vel patris procurator abest: vel si pater est praesens, est tamen senex, vel demens, sic, quod non potest filio agenti, vel defendenti consentire. ff. de iudi. l. longius. ff. si cer. pe. cum filius. ff. de procur. filius famil. respon. l. ff. lo. ma. si cum dotem. §. eo autem tempore. & §. nec no etiam illud. ff. de iniur. sed si unius. §. filiofa. Idem si filia agit sine consensu patris in casu C. de col. auth. quod locum In factum quoque actiones filius exercere potest. ff. de act. ob. l. in factu. ¶ Sed & in alijs quatuor, scilicet in actione iniuriarum, quod ui aut clam, de positi, commodati. ff. de act. & ob. filius fa. & in pra. l. si lo gius. & ff. de iniur. l. lex Cornelia. §. in legem. ¶ Item cum agit de peculio. ff. ad Mace. l. i. §. que. In quo tamen sic distinguitur: quia peculium aliud castrense, aliud quasi castrense, aliud paganum, siue rusticatum, quod sub iudicatur: quia aliud est aduentitium, aliud profectitium: ut colligitur Insti. per quas per. nob. acqui. §. fanci tum. & C. de inoffi. test. l. si. in princip. C. de bonis que li. cum oportet. §. 1. ¶ Castrense est quod in castris quaeritur. ff. de castr. pe. l. castrense. & l. si forte. ¶ Quasi castrense est, quod ex publica causa in ciuitate quaeritur, ut salaria ex publico, uel ex aduocatione,

uel notaria, uel doctrina, uel medicina, uel aessoria: & similibus publicis salariis. C. de aduoc. diuer. iud. l. fori tui. C. de epi. & dia. sacrofan. C. de inoffi. test. cum antiquis. ver. de alijs autem. & in pra. l. cum oportet. & C. de aessor. l. uelut. Qui enim stipendia de publico habent, dicuntur quasi castrense peculium habere: ut in pra. uer. de alijs autem. Nec intelligas, quod per pra. l. cum antiq. moderni aduocati dicantur habere quasi castrense peculium, ut scui hic habeant illud praecipuum, quod lucratur: quia ibi loquitur de eo, quod publice percipiebatur. Erant enim conscripti in matricula, & salaria de publico percipiebant. Nec obstat praed. l. fori. quae intelligitur secundum illam secundum Alb. Papich. nisi forte in aduocato fisci uel pauperum, & similibus, qui alicubi salaria trahunt. ¶ In praemissis autem casibus, cum agitur de peculio castrensi, uel quasi castrensi, bene agit filius, absque patris consensu. ff. ad Treb. Imperator ff. ad Mace. l. 2. quia in his maior ceterantur in pra. l. i. §. que. & ff. quando act. de pecul. est an. per totum. ¶ Oportet autem eum docere, quod sit castrense, uel quasi, si negatur, nec prius lis contestabitur. & probatur hoc ff. de pecul. l. 3. §. 1. Dominus tamen Accursus dicit, quod cum agitur de castrensi uel quasi, necessarius est patris consensus, per pra. l. cum non solum. uer. si prin. Sed tu dic contra, ut iam dixi, pro eo tamen facit pra. l. cum non solum. §. fin. autem pater. uer. simili quoque modo. ¶ Sed quid si filius, qui nult agere de peculio castrensi, uel quasi, sit minor 25. ann. nunquid debet curatorem, habere? Dicunt quidam, quod non. Tu dic, quod habebit curatorem bonis eius datum

ADDITIONES.

- a Primus. ¶ Verba Verber. de Bonacur. & Ross. vbi de dictis, in tertio edito.
- b Emancipare. ¶ Sunt quatuor. tres probant iura, quae allegant, quartum addam, & hic casus no. Insti. qui. mo. ius pat. pot. fol. §. fin. & dixi de resti. in integ. constitutus. post prin.
- c Legatum. ¶ ff. de adop. non nunquam. & l. seq.
- d Sed. ¶ Versiculus iste fuit Ross. de edictis, super tertio edito.
- e Generaliter. ¶ Verbi no. de qua gloss. sumptus fuit iste ver. Et do. meus ad illius declarationem diuidebat quatuor casus illorum, quibus reverentia debetur de iure ciuili: & de illis lex illa non loquitur: quia in ius non uocantur. eo. tit. l. 2. & dic. ut ibi not. Secundus illorum, quibus debetur ex verbis & mente edicti pratoris: & illi cum uenia uocantur: ut in pra. l. fin. C. de in ius voc. Tertius illorum, quibus debetur ex mente vel interpretatione, ut socer, socrus: & in his loqui potest lex illa: ut ibi no. in fine gl. Quartus, quibus ea naturali equitate concedebatur, ut hic, de quibus loquitur iste ver. & istos in ius uocari nulla lex uetat. ¶ Adde, ut ibi per Ale. de Imo. quid de eo, qui leuauit de sacro fonte. vbi Bald. Ang. Pau. de Cast. tenent, quod in ius uocari non potest sine uenia, & sicut nec pater adoptiuus, & ibi dicit Bal. quod haec ratio videtur, quod non possit esse testis pro eo, quem leuauit. Tamē Bar. tenet contrarium in quaestione versic. cum inter dominum Simonem. Idem tenet Bald. & Salice in l. parentes. C. de testib. & in l. testis idoneus. ff. de test. Et quod magister vel doctor possit in ius uocari sine uenia, tenet Ioan. de Platea, in §. penales. Insti. de Act. Defensor autem vniuersitatis sine uenia in ius uocari non potest, secundum Ang. in l. generaliter. Bald. in l. sed si hac, §. qui manu mittitur. ff. eo. titu. Quid in nouerca & priuigno: etiam ibi uide. f. l. 3. ¶ Et dicit praesentiam, quam pater dici uoluerit, ut ibi in fine. per hoc intelligas, quod sequitur.
- f Patris. ¶ Qui non sit uilis homo, nec bannitus. ff. sol. mat. l. si cum dotem. §. si pater propter. & §. seq. & de iniurijs. l. sed si unius. §. filio. & §. sequenti.
- h Necessitate. Et ibi in r. gl. Accur. reddit rationem: quia ipse non est integer homo, sed medius. Quae ratio approbatur: super quo uide Cyn. in pra. §. in secunda opinione, ubi inuenies distinctionem Ia. de Arena.
- i Viaticulo. ¶ Id est, quod in uia portatur pro expensis in studio.
- k Patris. ¶ Textus dicit, inuito patre. & est casus, quando maritus uergit ad inopiam, & dos est ampla.
- l Factum. ¶ Et cum quatuor sint actiones in factu, de qua lex loquitur, ibi no. Statuatur. ¶ Hoc tenuit antiqua glo. in pra. l. fori. Sed in additione tenuit contrarium, per l. uelut. C. de aessor. cum aessorio non recipiant de publico & tamen quod acquirunt, est uelut castrense. Item quod miles ex militia acquirat, licet non ex publico, est castrense. ff. de castren. pec. si forte. ergo idem in aduocato, qui militat: ut in l. aduocati. de aduo. diuer. iudic. Item etiam salaria priorum succedant illorum loco, quae dabantur de publico: ergo, & c. de uoto c. magna. versic. cum igitur.
- n Totum. ¶ Bene facit de sepul. licet. in fin. lib. 6.
- o Dicit. ¶ In l. cum non solum. in gl. magna. ante fin. & similiter Vin. ibi enim concordat. Sed communitur illud improbat, ut sequitur quod probat. l. miles. §. 1. ff. de castren. pec. contuncta lege, qui potest iniuris. ff. de reg. iur. In dicitur etiam lex ff. de fur. si quis vxori. post prin. ff. ad Mace. per qua hoc tenet Guid. de Suza. Alleg. etiam ff. de iudic. l. l. nulla & de minor. l. 3. §. fin. autem. ¶ Adde, quod Bal. quem sequitur Paulus de Castro dicit, quod in d. e. ff. de iudic. datur regula, quod filius familias non potest esse in iudicio sine consensu patris, & illa regula est generalis: & non potest intelligi, nisi in casibus, in quibus ipse filius agit, ut agere potest, & sic quod pater non habet vsum fructuum, qualiter cum; non habet, vel quod a non possit: quia si hiet exercitium actionis commeteret patri, non sibi: ut eadem l. §. vbi autem. & postea ab illa regula excipit causas beneficiales, de quibus pater non habet se intronitare: quia dicitur militare, non sic in alijs non beneficijs, in quibus filius non militat. Unde dato, quod pater non habet vsum fructuum, nec sit legitimus administrator, saltem debet interuenire ad te gram personam filij, per illud c. filij. Et dicit Pau. de Cast. se uere putare, quod haec fuerat mens Imperatoris. Tamen communem opi. & contrarium eius, quod hic refero tenet eius consilij 4.

Specul. lib. i. Partic. II.

datum, secundum quod intelligitur. C. de bon. mat. l. i. §. 1. & de bon. que libe. l. i. & l. fin. §. fin. autem in secunda. & in authent. ut li. ma. & anie. §. 1. & 2. C. de auth. praescript. clarum argument. extra, de eta. & qual. capitulo indecorum & capitulo ex ratione. non dico personarum; quia ei, qui in alterius potestate est, non datur curator. C. de curat. fur. l. fina. respon. i. ¶ Aduentitium autem est, quod ex successione materna, vel alia iusta causa prouenit: ut in praelleg. l. cum oportet & C. de cod. filia. & in hoc non potest agere filiusfamil. licet actiones ad eum spectent, sine patris auctoritate: cum eorum exercitium, & ususfructus talis peculij ad eum spectet. C. de bon. ma. l. i. & in praellega. l. cum non solum. §. ubi autem. & ff. de iudi. si longius. §. si filius. ¶ Profectitium vero est, quod filiusfamil. de rebus patris acquirit, seu quod ex eis prouenit: ut quia ex modica patris pecunia multa lucraus est. & in his filius non agit, nam totum cedit patri, ut Institut. per quas pet. no. acqui. §. 1. & in praelleg. l. cum non solum. Item nec nomine patris, ut coniuncta persona admittitur, secundum quosdam: quia cum filiofamil. non fit iudicium inuito patre. ut sic corrigatur, C. de procu. exigendi. Et est speciale, secundum eos, in peculio, ut filius non admittatur tanquam coniuncta persona: ne forte id fiat in fraudem: ut in praelleg. §. si filius. & argument. 10. quaestio. 2. si oeconomicus. & ff. si cert. pet. l. cum filius. Vel uerius dic, quod admittatur coniuncta persona. argument. C. de testa. sancimus. b. 26. ¶ Sed quid si dubitatur, an ex profectitia uel aduenticia causa filius quaesierit? Dicunt quidam, quod praesumi quod ex profectitia, ad instar uxoris, ff. de do. inter vir. & vxor. Quintus, extra. de don. inter virum & uxo. capitu. 2. argumen. contra Institut. de le. agna. sic in fin. Azo dixit attendendum esse, an pater sit inops, & filius sit diligens in arte sua: & tunc praesumitur pro filio: an uero e contra, & tunc pro parte. C. arbi. tut. si defunctus. alias autem non potest filiusfam. agere sine consensu patris, nisi ut dixi. Verum tamen Azo exigit patris consensum in his tamen, in quibus sibi acquiritur usufructus: & non in his, in quibus non acquiritur, que non C. de bonis, que liberis. authent. id est. Ot. uero & Baga. exigunt tantum, ubi usufructus patri non queritur, ideo quia non uult. Vbi autem patri non queritur, quia non potest: tunc non exiguntur, no. in pra. l. cum non solum §. Tertii dicit, quod iudicium cum filiofam. conuenio sine patris consensu habuit, tenet. ff. de minor. l. denique, §. sed utrum ibi: & quid in potestate patris, & ff. de fideiuss. si dubitetur. §. si. ff. de nox. ac. quories. & l. seq. Nec obstat secundum eos l. cum non solum, quia loquitur de uerbis: alioquin iam esset in patris potestate, ut conueniretur filius, uel non. Agere tamen non potest hodie, secundum eos: ut in pra. l. cum non solum. sed nec olim poterat agere, nec actiones suo nomine mouere, nisi in casibus, qui sunt in pra. l. filiusfamil. ff. de ac. & ob. Imo eorum exercitium patri, si praesens erat, compete- bat. ff. de iniur. sed si uisus. §. filio. & no. in pra. l. si longius. §. j. Alii dicunt, quia filiusfam. potest hodie ex delicto conueniri, & olim et poterat praeter consensum patris: ut in pra. l. quories. h. sed non contractatur in pra. l. cum non solum. Nec obstat pra. l. denique, quia ibi in conuentione bene inueniatur consensus patris: sed ex causa iudicari potuit conueniri, quia res iudicata non est uentilanda, sed executioni mandanda. ff. de iudic. si praeror. ff. de minor. 2. §. ann. cum si decessit ff. de excep. rei iudic. l. fin. Vel secundum Lanfran. loquitur secundum sua tempora, secundum quae poterat conueniri filiusfamil. sine consensu patris, & tenebat iudicium: ut ibi, hodie tamen non potest: ut in l. praelleg. cum non solum. Tu dic, ut dixi supra uersic. sed & filiusfam. ¶ Consilium tamen est, ut semper patris consensus requiratur, etiam in delictis: & hoc si filius maior sit. Si uero minor sit, non sufficit patris consensus in iudicio: quia filius pupillus patris consensu obligari non potest: ut ff. de uerbo. obliga. l. fin. §. 1. Institut. de inuti. stipu. §. pupillo. & uide ff. de pec. l. i. §. 2. Nam sicut in stipulatione contrahitur cum pupillo, sic & in iudicio: ut ff. de pec. licet. §. sed si filius. Dandus est ergo ei curator, cuius auctoritate conueniatur. Nec obstat, quod filio in patris potestate constituto curator dandus non est. C. de cur. fur. l. fin. quia uerum est, quod personae dari non potest, sed liti, uel rei sic: ut in pra. l. cum non solum. & in authent. ut li. ma. & anie. in prin. Sed nec istius curatoris sufficit auctoritas sola, imo necessarius est etiam patris consensus: quoniam auctoritas tutoris uel curatoris operatur, ut iudicium ipsius minoris suppleatur per illam legem, ut perinde habeatur, ac si maior esset. ff. de acquir. pos. quamuis. §. infans. Imo aliquando minus facit tutoris uel curatoris auctoritas, quam maior est: quia licet illa interueniant, tamen nihilominus datur ipsi minori in interstitium: quod non fiet, si maior esset. Caute est ergo, quando uis conuenire filiumfam. minorem, quod facias patrem consentire: & facias etiam sibi dari curatorem ad litem, secundum uerba. ¶ Sed queritur utrum pater cogatur defendere filium? Dicunt quidam, quod in delictis, & in ciuilibus non

potest cogi, ut defendat, tanquam defensor, & extraneus: sed ut pater & legitimus administrator sic: ar. in pra. l. quories. & ff. ex qui. cau. in pos. ea haec autem. §. 1. ubi dicitur, quod tutores & curatores, & huiusmodi administratores coguntur capris pignoris, & aliis remediis defendere, uel remouentur ab administratione. C. de proc. cum quem. ubi uidetur innui, quod si uelint ab administratione cessare, non coguntur, quasi sit in eorum electione. Vel die hoc uerum esse in procur. & defensoribus, sed in tut. & curat. & similibus est electio iudicis, utrum uelit cogere, an remouere. Et uide C. de administ. tut. l. fi. Pater autem uidetur omnino cogendus: quia remoueri non potest. & uide C. de bo. que li. l. §. necesse fratrem. Sed nunquid in publicis iudiciis potest filius agere sine consensu patris? Dicunt quidam, quod non. C. de bonis que libe. l. cum non solum. §. & filij. Sed ibi loquitur in pecuniariis causis. Vnde dic contra: quia quod ad ius publicum pertinet, non refert inter patrem & filium. ff. ad Trebel. nam quod ad ius publicum attinet, & uidetur expressum. ff. ad legem Iuliam, de adulter. inter liberos. §. filius. & l. filius. ¶ Hoc quoque scias secundum Hostium mobon. quod quod de patris consensu habendo dicta sunt, locum habent, quando filius agit uel conuenitur ex ea causa, ex qua nihil patri queritur, ut praedixi. Porro si ex ea causa sibi competunt actiones, uel etiam tenentur alteri, ex qua patri queritur usufructus, tunc pater habet eorum exercitium, & in eis ipse agit, & conuenitur. C. de bon. ma. l. i. & in pra. l. cum non solum. §. 2. uersic. ubi autem in unum. Et hoc in aduentitiis, nam in castrensi, uel quasi, non est necessarius patris consensus: ut supra dixi. Sed certe non bene uideo, quando in aduentitiis patri non queritur usufructus, cum lex, cum oportet, dicat ei in omnibus usufructus queri. Vnde intellige praemissa, cum patri acquiritur usufructus.

ADDITIONES.

- a. Peculij. ¶ In ad quosdam, aliis fecerunt: quia de tali adstrictio restitutioni, nec usus, nec usufructus competit patri. ff. de ac. pos. quod seruus. & ff. pro socio. l. quod autem. & uide quod dicam j. de te. super rub. post Iac. de Are. sub cōsiliij membro 5. ¶ Adde, quod Bal. in l. r. ff. de his, qui sunt sui uel alieni, tenet dominium rerum male acquisitarum transire in patrem: quia qui soluit usufructus, & transfert dominium, & a sponte solente recessit: & filia quoque etiam non potest nec ualeat stare. In precedenti ergo relinquitur quod patri queritur. Alex. in d. l. quod seruus, conatur defendere opinio. Bar. quae concordat cum Io. And. hoc ibi uide, & Ang. qui etiam tenet opi. Barto. conf. 207. in fi.
- b. Sancimus. ¶ Et no. extra. de procu. non iniuste. in 1. glo.
- c. Quidam. ¶ Refert Gui. de Suzar. in l. vl. C. de pig. quod per illam legem dixit Pla. in d. i. si filius praesumi pro patre: & dicit quod non habetur lex, quae melius id dicat.
- d. Dixit. ¶ In summa C. de bon. que libe. uersic. quid si dubitetur, tamen hoc dictum attribuit Aca. Ioan. in l. cum oportet. in princip. C. de bon. que libe. quod etiam ibi approbat domi. meus, si mortuo patre quaelio esset, cum fratre. Placeat quod tenet illa gloss. in fin. l. quod probet agens, & sic procedit dictum Pilei in 1. quaestio. 114. qui ponebat fratrem agentem: & iudicauit pro filio. ¶ Adde, quod probet agens, tenet Abb. Senen. consilio 36. ubi ponit multas praesumptiones, quae faciunt pro filio.
- e. Azo. ¶ & Guido de Suzaria.
- f. Et Bag. ¶ Cauillit. i. ad fin. r. col. & eadem sunt uerba Vber. de Bona, eod. tit. & l. ca.
- g. Solum. ¶ Bene allegat ibi gloss. mag. in fin. Ottonem hoc dixisse.
- h. Quories. ¶ Aliqui distinguunt: an debeatur poena corporalis: & tunc non requiritur, per l. nam quod. ff. ad Trebel. & ff. de his, qui sui uel alieni. iur. sunt. l. filiusfamil. an pecuniaria: & tunc consentire debet, quia sicut executioni in peculio. Ia. de Are. non requirebat consensum, ubi quicquid dicebat ratio, quare consensus requiritur: & de hoc per Cy. in l. cum non solum. parte 2. in 8. no. ¶ Adde Pet. de Anch. cons. lxxii. incipiente, uisus omnibus, & singulis.
- i. Iudicio. ¶ Dicit uerba. contra. licet per praelleg. l. multi fatui dicerent contrarium.
- k. Quidam. ¶ Accu. in praelleg. gloss. magna, circa si. alternative tamen, Si. Vinc. dicit hoc uerum: si ciuilitur uel criminaliter agatur per eum, uel contra eum, si ordinaria uia agatur, scilicet oblatio libello, uel instituta accusatione: secus si ex officio suo iudex procederet contra eum: infra tunc consensus non requiritur. Et quibus casibus inquiri possit, uide infra de iur. qui. §. 2.
- l. Filiusfamil. ¶ Sed primi dicunt leges illas correctas per l. cum non solum. an aliquid patri deperire possit, uide supra. eadem. column. plus dicit Guid. de Suzar. quod etiam in priuatis delictis non requiritur patri consensus. ff. de nox. quories. de condi. fur. l. quarta. de iniur. l. sed si uisus. §. filio. & §. si filius. ¶ Adde, quod Bartol. dicit in dicta. l. inter liberos. §. filii. ff. de adulter. quod illa leges non sunt correctae. Et uide Bald. in l. filium. ff. de his qui sunt sui, uel alieni iuris. Ang. in d. §. filius. Pet. de Anch. cons. lio lxxii.
- m. Conuenitur. ¶ Et an tunc fatidat de rato, uel de iudicio soluendo, uide j. de syndico uersic. queritur.

tur vltus fructus, sed si ipse eum respuit, & de hoc constat: tunc enim obicitur eidem de consensu patris: C. de bon. mal. l. 1. & in
 30 prael. l. cum non solum §. 1. ¶ Sed quid si pater nolit consentire
 filio agenti in causis, ubi est necessarius eius consensus? Respon-
 de, cogatur per officium iudicis captis pignoribus: vt in prael. cū
 non solum ibi, necessitate, per offic. iudic. & Institut. de iur. iud. au.
 & curat §. quibus. ff. de vent. in spic. l. 1. & §. ex hoc edito. ibi: qd
 ergo, & c. ff. de damp. in secl. l. 4 §. 1. verifican tamen, vel multa in-
 dicta argumen ff. de vent. in spic. l. 1. §. ex hoc rescripto. versicul.
 cogenda. vel secundum Lanfran. 2. per mil. in posses. bon. eius. ff.
 a de in ius voc. satisque. licet patri negabitur vltus fructus. argum. In
 stitut. de acquisi. per arto. §. fin. ff. si ex nox. causa aga. si cum vlti-
 b fructuario §. fin. Vel forte b sufficiat patrem interpellari ad hoc,
 vt iudicium valeat, licet nolit consentire. ff. vt in poss. leg. vel fidei-
 c commiss. l. 1. §. non exigit Sed tutius est, si consentiat. E contra vi-
 c cenditur, quod consensus patris nō valeat, qui iniustus cogitur. ff. de
 aucto. tuto. l. 1. §. fin. & l. 2. ff. quod cum sal. tuto. aucto. l. nouissi-
 d me. §. quod si compulsius. d extra, de spon. cum locum. 20. quesi.
 3. presens Credo tamen eum cogendum, sicut dixi si grande præ-
 iudicium filio paratur, nisi in istam causam proponat, quare cōsen-
 tire nō debet. ff. de leg. 1. huiusmodi. vt de nolente fiat volens. 84.
 distin. cap. fin. Sed quid si iurauerit non consentire? Respon. n. hilo-
 minus cogetur, cum non potuerit in præiudicium alterius iurare:
 & fieri ei remissio iuramenti. ff. ad ma. l. 1. in prin. & C. qui mili. nō
 pos. l. 1. lib. 12. & cum per iur. sit, imputet sibi, quia ita temere iu-
 rauit, sicut alias dicitur in iuramento calumnie secundum Vber-
 e tum de Bo. ¶ Quid si nullo modo vult consentire? Respon. d de
 f tur curator bonis in auth. vt li. ma. & auia. in prin. ff. de cur. bon.
 dan. l. fin. ff. ex quibus cau. ma. l. ab hostibus. in princip. Si enim ab-
 sens est quis iusta de causa peregrinationis, vel captus ab hosti-
 bus: dabitur curator bonis, si non est qui eum defendat: vt in
 31 prael. ab hostibus. & C. de possi. re. l. 3. non tamen dabitur
 g personæ: vt supra dixi. ¶ Sed nunquid poterit per episto-
 lam vel nuncium consentire, si absens est. ¶ Ar. quod sic. ff. de
 acqui. hære. l. si quis mihi bona. §. iustum extra, de off. deleg. pu-
 h dentiam. respon. i. extra, de temp. ord. nec episcopi. Vber. de Bo. h
 i & lac. But. ¶ & Odof. not. quod præsentialiter coram iudice
 consentiat, ad similitudinem tutoris, argum. ff. de aucto. tutor. obligat
 ri §. pupillus & §. tutor. & l. accipientis. & Institut. eo. §. fin. & ar-
 gu. de poen. distin. 1. quem poenitet. in princip. extr. de senter.
 excom. quod de his. in fin. Gerit autem pater legitimam admini-
 k strationem, tanquam tutor in bonis filio delatis. C. de bo. mal. l. j.
 ¶ Vel dic, quod dabitur curator bonis, qui consentiat vice patris.
 32 arg. in prael. cum non solum §. fin. autem in secunda. ¶ Sed certe
 feci citari filiumfam. in casu in quo eger patris consensu: non cō-
 pareat: queritur an debeam mitti in possessionem causa rei seruati-
 da? Respon. si ille conuenit: ex causa castrensis vel quasi, sufficit
 eum vocari: nec est necesse patrem vocari: vt ff. ad mu. l. 2. ff. de
 cast. pec. miles. §. 1. & de bo. mitti in possessionem, & hoc si ille
 sit ratissimè. Sed si agebam de peculio, in quo pater habet
 vltus fructus, & ille proprietatem: tunc non potest fieri missio,
 nisi patre citato, qd est legitimus administrator: vt C. de bon. quæ
 lib. l. 1. & l. cum oportet. §. ubi autem. Si uero agebam contra il-
 lum super profectio peculio, tunc etiam non debet fieri missio:
 quia pater, ad quem totum pertinet, debuit conueniri, non filius
 qui nihil in eo habet nisi possessionem. ff. de acqui. posses. l. 1. pos-
 33 sessio §. 1. ff. ex qui. caus. in poss. ca. Fulcinius §. si quis ac. ¶ Sed
 quid si conuenit super aduentio peculio, in quo pater nihil
 habet, & filio agenti & fugienti consentire debet, nunquid pro-
 pter eius contumaciam, patre non uocato, sum mittendus in pos-
 sessionem peculij? Respondeo sic, quia tunc ipse filiusfam. debet
 conueniri iuo nomine. Et si dicatur, quod pater debuit consenti-
 re: respondeo, verum est in iudicio: sed si filius nō venit, quare de-
 buit pater citari, ut consentiret: frustra enim consentiret, si filius
 non ageret, vel veniret. ar. ff. ex qui. cau. in poss. ca. l. 2. Licet ergo
 ordinarium iudicium sine patris consensu non valeat: valebit ta-
 1 men extra ordinarium, si missio arg. C. qui admitt. ad bon. pos. l. j.
 Nam & video quod sit missio & contra pupillum, & contra mi-
 norcm. ff. ex qui. cau. in pos. ca. l. hæc autem. & l. pupillus §. adeo.
 ff. de bon. auct. iud. pos. l. minor. Cautela tamen est, qd & pater ci-
 tetur, & facit Instit. de acquisi. per arto §. fin. Licet autem filiusfam.
 non possit suo nomine agere: tamen bene potest esse procurator
 alterius. extra. de procur. non iniuste. ff. cod. l. filiusfam. §. ipse quo-
 que. ff. de mino. cum mandato. & procuratorem facere in præmis-
 sis casibus in quibus ipse potest agere: vt in eadem l. & j. de pro-
 24 cur. §. 1. uerū, item quod constituit. ¶ Sed an egeat patris con-
 sensu, cum procuratorio nomine pro alio agit? Accur. dicit m q
 sic, argum. in prael. cum non solum. resp. 1. in fin. & de annali. exce.
 l. 1. in fin. C. manda. l. 3. C. ad Mace. l. fin. Idem dicit G. Na. & secun-
 dum hoc non intelligitur decr. non iniuste. Nam non admittitur
 quis pro alio, quin & pro seipso admittatur: licet quādoque quis
 admittatur pro se, & non pro alio. ff. de post. l. 1. §. 2. Cum enim

oporteat eum satisfare de iudicato soluendo, ut j. de satisfacta. §. ex
 pedito. in prin. non possit hoc facere, cum nil reputetur habere.
 Tu dic contra, arg. ff. de in ius uoc. quæsitum. & l. sed si hac lege.
 §. fi. & ar. extr. qui mat. accu. pos. cum in tua: & de testi licet. Gerit
 enim personam eius, pro quo agit. ff. de procur. l. 1. in prin. & in fi.
 93 distinct. c. fin. 94. distinct. c. 1. Et ad hoc facit ff. de procur. filius
 famil. §. ipse quoque. extra eodem, non iniuste. Quod autem per
 se non potest agere, illud inductum est in eius fauorem, ne læda-
 tur in re sua: unde non debet in eius læsionem in alijs retorqueri.
 C. de legib. l. quod fauore Hoc autem damnum & emolumētum
 ad alium spectat. 2. q. 6. biduum. & ideo non procedit ratio domi-
 ni Accur Sed nunquid tutor ager consensu patris? Respon. non:
 o ut in prael. l. quæsitum. ¶ Quid si filiusfam. contra ipsam patri
 35 agat, quod potest quandoque, ut prædixi? Dic quod non est tñc
 necessarius eius consensus: argum. ext. de accusa. ex par. e. & cap.
 olim quia omne beneficium legis est ampliandum in Auth. con-
 p fii. quæ. de digni. §. illad. ¶ Vel dic, quod dabitur filiofam. curator ad
 litem qui ager: cuius officium lite finita cessabit. Instit. de aut. tut.
 in fi. ff. de tutel. l. 3. §. si pupilli. in fi. prout no. in simili casu ext. de
 q refer. edoceri. ¶ Sed nunquid tenet præceptum ei sine patris cō-
 36 sensu factum? Non uidetur, cum sit sententia ut ff. de iudic. si de-
 bitori. Arg. contra, quod tenet, & quod non sit sententia: ut ff.
 r ad leg. Aquil. proinde Accur. dicit, ¶ quod si fiat post litem
 contestatam, teneat: secus si ante. Mihi videtur, quod si non licet
 ei minus

ADDITIONES.

- a Lanfran. ¶ & Alb. Papien. qui dicit se seruari dicebat, qd etiam propter ne-
 cessitatem casus, vel crimen puniretur: si erat criminaliter accusatus, filius
 poterat dari curator personæ, sicut alius fit in l. i. C. de sen. pa. secundum illa
 parum facit: quia pater deportatus non habebat filium in potestate.
- b Fortè. ¶ Sic dixit Vber. de Bona.
- c Consentiat. ¶ Ita ibi Accur. in mag. gloss. vel secundum Gui. de Suzar. in-
 terloquatur iudex, procedi posse, cur filio sine patris consensu, & propter iu-
 dicis auctoritatem valebit iudicium. ff. de minor. l. ait prætor. §. quid tamen.
 Alia iura ad idem ibi uide in gloss. hic not. pro dicto proximo. §. interpellari
 sufficit. Facit l. si longius. ff. de iud. coniuncta cum l. non tantum. ff. de fidei-
 com. lib. §. siue iusta. & l. neque infantes. §. 1. per quas probatur, quandoque
 præsentem consentire nolentem haberi pro absente, & tempore absentie au-
 diretur: ergo & tunc. ¶ Ac de, vt per Bar. in d. l. non solum.
- d Compulsus. ¶ Ad istas leges & ad l. 2. ff. de iudi. circa princip. respondetur,
 quod aliud est auctorizare uel agere, aliud consentire. De hoc loquimur secū-
 dum Accur. Sed Guid. de Suza dicebat contraria loqui, cum quis cogitur ad
 id, ad quod non tenetur. hic ad id, ad quod tenetur, & iuris executio nō est
 iniuria. ff. de iniurijs. l. iniuriarum. §. 1.
- e Vber. de Bobio. ¶ Quod uide infra de iura. cal. §. ultim. post princip. & vi-
 de simile de teste. §. pen. versicu. quid si quis. & de deci. §. 1. in fin. Facit etiam
 quæstio dominicalis. 33. de quo scripsi de off. ord. quia plerique, in gloss. pe-
 null. lib. 6.
- f Respon. ¶ Secundum Iac. Bald.
- g Absens est. ¶ Intellige, id est, non præsens in iudicio. & sic etiam intellexit
 glo. in l. cum non solum hoc dixi. & si pater longe abesse, non est necessarius
 nuncius, uel epistola. per l. si longius. ff. de iud.
- h Vber. de Bob. ¶ Et de Bona. & licet hoc teneat, respondet tamen ad leges
 allegatas infra, vt statim dicam.
- i Iacob. Bu. ¶ In meis scriptis Ia. But. tenet primam per §. iustum. ¶ Adde,
 quod eandem tenet Barto. in d. l. cum non solum, quia aliud est consensus,
 aliud auctoritas.
- k l. 1. ¶ Mutauit auctor uerba Vber. qui dicebat leges illas loqui in auctori-
 tate præstata pupillo, sed pater habens administrationem in bonis filij, ge-
 rietur pater, non ut tutor alie. eandem legem, & facit quod dixi in uersicu. sed
 pone quod lis. in fi.
- l l. 1. ¶ Facit quod scripsi post Inn. de ap. ex ratione. super fin. 1. gloss. versicu.
 quod eam dicitur. & de concessio. præben. post electionem. ad fin. in gl. fa-
 uentiam istam.
- m Dicit. ¶ Vbi supra post prin. magna glo.
- n Tu dic contra. ¶ Et sic est hodie approbatum de proci. qui generali ter. §.
 1. lib. 6.
- o Quæsitum. ¶ Sic dixit Accur. in prædicta gloss. Et est huius dicti ratio: quia
 quæta est publicum munus auctoritate, sed utilitate priuatum. Instit. de exe-
 cut. in prin. In publicis autem muneribus non curatur patria potestas,
 in quib. filiusfamilias loco patris habetur ff. ad Treb. nam quod. in princip.
 ff. de his. qui sui uel alie. iu. sunt. filiusfam. & facit ver. sed nunquid in publi-
 cis. supra eo.
- p Illud. ¶ Et sic notat Accursus, in l. cum non solum. ad fin. magna gloss.
 Edoceri. ¶ Vide j. de syndi. ver. sed quid si causa.
- r Dicit. ¶ Non dicit sic aperte, ut dicit Guil. quod uide in præl. gloss. magna.
 Ex qua ego puto Accur. intellexisse casum conuersum, scilicet, quando sine li-
 tis contestatione fit præceptum in confessum, ut fieri solet: cum non sit senten-
 tia: & tenet præceptum. Sed quando fit post contestationem: tunc proprie
 fuit iudicium & sententia, & sic non tenet. Pro primo dicto facit l. proinde,
 in fi. ff. ad l. Aquil. ubi dicitur, qd sententia non habet locum in confessum. Et
 uide quod ibi no. in fin. ult. gloss. & sic est uerum, qd talia præcepta non requi-
 runt solennitatem sententiarum: de qua de re iudi. c. vlt. lib. 6. C. de iud. ex
 breui. reci. per totum. ¶ Adde, ut per Barto. in d. l. cum non solum, ver. que-
 re, quid si præceptum.

a ff. eo. **accipiens. ff. quod in usu. l. 1. §. 1. & arg. 16. q. 1. monachi. extr. de postul. ca. 2. Et ad hoc facit precedens disputatio questionis
42 & vide j. de cura. §. fin. ver. sed nunquid sufficit. & seq. ¶ Sed nūquid filiusfam. potest pacto renunciare illi legi, cum non solum. videtur quod sic cum in eius fauorem sit inductus. C. de pact. l. fin. & l. si quis in conscribendo. extr. de fo. compet. si diligenti. de regu. & transe. ad re. ad Apostolicam. Dic contra. nam illud in fauorem Reipublice est inductum, ne filiusfam. accusationis subeat incompetentes. ff. de pact. ius publicum. ff. ad Maced. l. 1. & l. sed & si pater. in fin. & j. de conclu. & ren. ver. cui autem iuri. Interest enim Reipublice, ne quis re sua male vtatur. Inisti. de his qui sui uel alie. iur. sunt. §. & recte. Quid si promissit penam, si contrauerit? Respon. non tenetur. ex quo pactum non tenet. C. de legi. non dubium. 10. distin. vides. ext. de fide instrumen. inter. in fi. Quid si sit per hoc iuratus? Videtur, quod possit contrahere, ut in præ. cor. & extra. de foro compe. si diligenti. in fi. Dic contra, si pubes sit. C. si aduer. vend. Auth. sacramenta. 22. questio. 5. pueri. Sed pone quod filius patre absente egit, quod potest, vt dixi s. ver. sed & si filiusfam. demum pater reuerfus vult retractare quod actum est? Respon. dicit I. an. quod non potest, alioquin aduer. farius auctoritate legis deciperetur, quod esse non debet. C. de his, qui v. etat. l. j. quando act. de pecul. act. an. l. 3. & C. de senten. pass. l. fin.
43 20. questio. 1. c. de viduis. ¶ Sed quid si præfente patre, sine eius consensu litem contestatus est, & aduer. farius nihil opponit quia ignorat eum habere patrem, vel esse in eius potestate? Dicunt Lāfran. & lac. Bald. & quidam alij, quod post litem contest. non potest hoc opponi: cum sit quasi dilatoria exceptio: argu. C. de procurator. denum. ext. de re iudi. inter. C. de satisfat. l. 1. ext. de exce. b. capitu. pastoralis. Credo, quod quodcumque potest obijci: retro iudicium facit nullum. C. de procur. licet. ext. e. in nostra. in c. si 1. q. 1. capitu. pe. ¶ Sed an valeat tunc iudicium, quando aduer. farius ignorabat eum habere patrem, & sic lis est contestata? Dicunt quidam, quod sicne decipiatur auctoritate legis, ut iam dictum est. Si vero sciebat, non valere contra filiumfam.: sed pro se sit, argu. C. de procu. non eo minus. Si autem dubitetur, si sciuit, ut non dicunt quidam sufficere, si tunc in quacunque parte litis consentiat, vt potius valeat iudicium, quam percat: vt ff. de regul. iur. semper in dubijs. & l. in obsecris. ff. de re iudi. quoties. C. de communi seruo ma. l. fin. extr. de fide instrumen. capitu. inter dilectos. prope fin. Tu tamen dixi, vt supra, versic. sed pone, quod lis est contestata. Sed queritur quando exceptio ista, nō habes patris consensum, obijci possit? De hoc infra de excep. §. dicta. versic. quid de illa, non habes. ¶ Quid si postquam est productio: re. litem renunciatum, reus malitiosus ponit, quod actor habuit patrem legitimum, & actor hoc confitetur: deinde reus negat illi mortuum non esse: & sic dicit iudicium sine eius consensu habitum non tenere? Respon. adhuc poterit actor super hoc testes producere, cum sit nouus articulus. C. de temp. app. l. per hanc ext. de resti. fraternitatis. ff. de iure iud. ad monend. ff. de interrog. act. de rta. re. §. ex causa. Sed quid si iste est alienigena, & de longinquis partibus, nec potest hic de morte patris docere? Dic quod non potest hoc sibi obijci: cum etiam patre absente agere possit: vt ff. de iud. e. si longius. ff. de procur. l. filiusfam. ¶ Cui & si sit de eadem civitate, in qua agitur, & pater non eum pater filius admittit, quasi patre absente. argu. ff. si cert. pet. cum filius. Sed & si reus negauerit patrem abesse, uel de iure iud. esse, sufficit ad eum probare per famam de morte. argu. ff. de acquir. hare. l. si quis in i. §. plane. ¶ Et idem est in absentiam eo ipso quod non est præfens, præsumitur absens, & probata est absentia. argu. C. de contrahen. sup. l. 1. & l. optimam. vbi probatur præfentia per instrumentum, & satis est, quod non comparet. argu. C. de his quibus vt indig. si ideo. imo si de hoc iudici constaret, non deberet hanc obiectionem admittere: quia manifesta probatione non eget: vt ext. de elect. bonæ. ff. de integ. resti. l. 1. Præterea nonne satis est quod actor est in quasi possessione patrisfam. Probat ergo reus patrem actoris viuere. argu. ff. quemad. test. ap. l. 2. §. si dubitetur. licet sit argu. g. contra, ff. de probat. si filius. & maxime si probet se longo tempore vt paterfam. fuisse, quod satis est: vt C. de se. po. l. 1. Quid si pater intrat monasterium, nunquid habet necesse filio agenti consentire: & nunquid eum in potestate retinet? Item quid si filius intrat, nunquid persistit in patria potestate? De hoc j. de sta. mo. ver. 12. ¶ Sed nunquid in casibus in quib. minor potest esse in iudicio sine tutore, uel curatore, qui no. extr. de restitut. spoliat. cap. h. ex parte. poterit etiam filius, sine patris consensu, Credo quod sic, h. ar. illarum. l. & C. si per vim vel alio modo absent. poss. tur. fin. l. 1. Idem etiam puto in alijs, in quibus causetur maior: vt in prædict. capitu. ex parte. & de procurat. accedens. vide supra versic. item
46 mulier. ¶ Sed nunquid pater potest cedere exercitium actio num in illis casibus, qui sunt in l. ff. de iud. l. longius. quos supra scripsi in versic. sed si filiusfam. argu. quod not. in præleg. l. cum non filius. §. vbi autem pueri. Sed contra argumen. C. de collat. Auth. quod locum. & ff. de procur. filius. §. ipse quoque. Illud au-**

tem certum est, quod pater in reb. filio quasitis, agit per se, vel per procuratorem: quod dic, vt infra in titu. de procu. §. ratione quoque ad fin. Quid de filiofam. in scholis existente? Dic, vt s. in præ. ver. vt filiusfam. & sic de monacho dicitur. Quid si sit scholaris minor in illis casibus, qui sunt in præal. l. si longius. & ff. si cert. pet. cum filius? Dicit Vber. quod non admittitur sine curatore dato causæ, non personæ: vt prædixi. Vtrum autem minor accusans admittatur: dicam j. titu. 2. ¶ Sed cum clericorum sint bona post clericatum per eos acquisita: & ea possint vdicare: vt C. de episc. & cler. l. sacrosancta. & Authen. presbyteros. & Auth. licentiam. nunquid in vendicatione est necessarius patris consensus? Videtur quod non: cum sint eius propria, ut ibi & vendicatio soli domino datur. ff. de rei ven. l. in rem. arg. contra, quia agenti & fugienti debet pater consentire. in præ. l. cum non solum. §. 1. Et hoc dictum quidam dicunt & exponit in præl. sacrosancta. vendicent, id est, habeant, agere tamen nequeunt sine patris consensu. Sed prius dictum verius. ¶ Nam quod acquisitit iure castrensis peculij censetur: vt in præced. Auth. presbyteros & in castrensi potest filius agere sine consensu patris: vt C. de bo. qualib. cum oportet. cum sit dominus. C. ad Maced. l. 2. ff. ad Tertu. l. penul. & l. cum non solum. non loquitur de ralisit in his in quibus patri queritur vsusfructus. & facit j. de stat. mo. versic. l. 2.
43 ¶ Item excipitur contra actorem, quod est monachus, vel canonicus regularis, vel alius alterius obedientia suppositus, qui non potest nomine suo agere, vel conueniri sine consensu patris, & abbas licentia: vt ext. de syndic. capitu. vno. 16. questio. 1. monachi. quia pro mortuis habentur: & nihil habent, 16. questio. 1. ca. 1. 2. quest. 7. placuit. in Auth. de monach. §. illud quoque. & §. si vero relinquens. col. j. & 12. quest. 1. non dicatis. & in Auth. hæc constit. interp. per const. de his: qui ingre. mon. col. 6. & in Authen. apud quem oportet mo. ca. dic. ea. co. ext. de sta. mon. cum ad monasterium. C. de episc. & cle. repetita. in fi. Eo enim ipso quod monasterium sunt ingressi, omnia iura & actiones eorum in monasteria sunt traslata: unde ad illud pertinet exercitium causarum. qd m. dic. vt no. fm. papam. ext. de probat. ca. in præfentia. ¶ Postul. tñ suos abbates accusare: ut ext. de accu. ex parte. & c. olim. venia tñ prius a principe impetrata. ff. de in ius voc. gñaliter. & C. l. 1. & l. 2. vel dic. qd non est alia licentia impetranda: tñ sit a iure cōfess. 49. sicut in primis concord. ¶ Porro abbates & priores, & alij, quibus administratio pcessa est, nō possunt agere. nam proprium o. habent. o. ext. de sta. mo. monachi. ext. de ref. edoceri. & ff. de app. c. bonæ. ext. de iud. cum de putati. quod dic. plene fm. Papam. extra. de resti. spo. olim & ext. de probat. ex literis. An autem sit tunc necessarius consensus capituli, vel iura de rato: & an conuentus possit agere sine plator: & quid iuris sit? De hoc no. ibi, & extra. de ref. edoceri. & de pen. c. 1. & de reli. do. c. pe. de tranf. a. contingit. & 50. de offi. dele. comam. & j. prope finem. ¶ Ceterum monachi, qui de abbatibus licentia sunt in studio, credo qd possunt contrahere & agere

ADDITIONES.

a ff. eo. ¶ Scilicet de an. tu. ¶ Adde Bar. & gl. in l. cum non solum. Bal. in l. j. C. de sacrosan. ecc. vbi dixit sufficere generalem licentiam datam filio, ad hoc vt possit testari ad prias causas. An autem iste generalis consensus sufficiat in causa appellatiouis, vide secundum Alex. Dyn. Bal. Salye. in l. si index. C. de procurator.
b Credo. ¶ Secundum Vber. ut dixit remisso. quam dat infra, ver. 2.
c e. pen. ¶ Simon Vine. fortificat questionem, quærens de patre, qui in iudicio sua fidei iudicio sibi, vel iudicis: an per id filio reo consensisse uideat Quod non arguit per l. si quod iussu. l. in h. j. resp. Ad contrarium inducit C. de euid. l. exceptione.
d Ignorabat. ¶ Et in iste ignorare poterat, secundum Iac. Bal. alle. ff. ad Maced. l. 3. & pen.
e Filiusfam. ¶ Et s. ea. co. ver. sed pone.
f Plane. ¶ De hoc plene dixi j. de no. cri. §. famam. s. ver. quid si agenti. ¶ Ad de. qualiter probetur mors. Bal. conf. 330. lib. 2. & qualiter probetur absentia & præfentia; per eundem Bal. p. 311. 2. lib. Adde qualiter probetur mors, uide plenissime per Alex. conf. 115. inci. vifo. processu, in quarto uol. & p. 24. inci. in causa uertente. col. 2. ver. mouetur. eo. uol. & conf. 146. inci. uide retur in speculis. col. 5. uer. si vero possit in 2. vol. & late. per Henricū Bouer. hic in c. in præfentia. de sponfa. Hen. Ferran.
g Filius. ¶ Ibi non erat in possessione tali & ibi not.
h Quod sic. ¶ Hoc placet, licet aliqui dicentes, qd alia est tutoris uel curatoris auctoritas, & alia patris voluntas. ff. de uer. obl. l. ult. §. j. Inst. de in ius. sti pu. §. pupillus. Et pro hoc facit quod no. s. uer. quid si dubitetur in fi. Sed ad hoc vltimum responderet qd loquitur ext. alios casus premiffos. Ad primū responde. quod si excluditur auctoritas, quæ plus arctat: fortius ergo yoluntas. Et facit quod dixi s. ver. sed pone, quod lis ante finem.
i Vber. ¶ Vbi s. uer. sed de scholari. De reo scholari plene tractatur in ti. proxi. de his. & j. de satisfat.
k Fugienti. ¶ Reo.
l Verius. ¶ Vt pater hodie de iud. cult. in fi. lib. 6.
m In præfentia. ¶ Vbi scripsi super verbo, restituit.
n Concessa est. ¶ Vt hospitalium rectores, dicebat Vber. de bo.
o Proprium. ¶ Cautius dixisset peculium: ut dixit Dec. monachi. sed securus fuit uerba Vber. prædicti.

agere ex contractu causa studii inito: & etiam accusare pro iniuria sibi facta. Nam ex quo habent licentiam standi in studio, per consequens faciendi ea, sine quibus ibi esse non possunt. ff. de iudi. si longius. ff. de po. Julianus. ff. de iniur. sed si unus. S. filio. ff. de re iur. quidam consulebat. extr. de off. de lega. ex literis. & c. praterea. ff. de iur. om. iud. l. 2. Secus si sine eius voluntate. ff. de pec. liber. & in Auth. de mona. §. pe. ibi ronea, & c. Si autem non sit in studio, non potest agere, nec pro iniuria accusare sibi facta: quia hoc spectat ad abbatem, vel syndicum quod dicitur. vt no. extr. de sentent. ex com. c. parochianos. & plenius l. 2. q. 1. non dicatis. Si tamen monachus a monasterio expellitur, vel sibi vi et iniuria denegentur: super his potest agere, & restitutionem petere. arg. extr. de ref. cum dilecta. & de accus. olim. Sic & seruus potest conueniri, si eum dominus multum grauet ff. de his, qui sui vel alii iur. sunt. l. 2. ff. de iudi. vix certis. ¶ Sed quid si spoliatus sit eappa vel libro: nūquid potest petere restitutionem? Quæstio est vtriusque 39. vide cam: & est solutio, qd sic, si non sit abbas, vel syndicus qui agat nomine monasterii: ipse tamen eam petet nomine monasterii; b quia vestitus, quam portat, non est sua, neque cuculla: vñ in concord. que sunt s. ver. prox. in prin. nec etiam eam possidet, cum sit seruus: vt in 34 dist. multos. ibi, subire seruitutem. Vestis enim, qua seruus utitur, est de peculio domini: vt ff. de pecu. id vestimentum. At seruus non possidet ea, que sunt in peculio. ff. de acqui. posses. quod seruus. Et praterea nihil possidet, qui ab alio possidetur. ff. de adulter. sic euenit. Si igitur non possidet, non potest suo nomine petere restitutionem ff. de vi & vi ar. l. 1. §. de iur. extr. de restit. spoliato. olim causam. prope finem. Si vero abbas vel syndicus fiat presentes ipsi agentem: si de preca. si adop. auero. & in prædict. l. libera. utrum tamen si ille ab ecclesia sua vel prioratu eius datur, poterit petere restitutionem. ar. extr. de restit. cum dilecta. & de accusatio. c. olim. & hoc est ratio administrationis sibi commissæ, ut prædixi, sed de rebus propriis non potest, ut dixi. ¶ Sed nunquid abbas potest monacho concedere, quod habeat administrationem possessionum alicuius ville, & quod pro his agat? Dicitur quod sic, & constituendo ipsum procuratorem, vel syndicum ad ista. extr. de statu monacho. monachi alias non. Nam si aliter ageret, oporteret eum dicere, ago nomine meo, quod non licet monacho. l. 2. q. 1. non dicatis. Sed superius vel prelatum agit nomine officiorum, vel obedientiarum suarum. Canonicus autem secularis, qui proprium potest habere: vt l. 2. quæst. 1. certe bene potest agere nomine prebende sue, seu beneficii pro iuribus ipsius: & dicere in libello, ago nomine meo. extr. de probat. ex literis. Vtrum autem monachus, & similes, valeant accusari dicitur j. r. t. s. prox. ver. item seruus. & seq. ¶ Item excipitur contra fideiussorem qui agit vt liberetur a fideiussione: quod non potest agere nisi quam soluat. ff. de cond. inde debitum. & finit. de fideiuss. in prin. nisi in cationis, qui. ut ff. man. l. Lucius Titius. & c. cod. si pro ea. Contra quam extr. de fideiuss. c. si. Item excipitur contra actorem, quod nimis mature agit: ut cum pupillus agit ante firmitatem tutelam: & cum debitor agit pignoratitia intra solutionem & debiti obligationem vt ff. de tut. & rad. l. nisi finita. & l. si tutor reipub. §. si. & l. seq. & ff. de pign. act. l. si rem a ienam §. omnis, licet debitor ante sententiam offerens re egerit videatur. vtd. l. in fi. Sed & si stipulatus fuero centum amphoras vini ex fundo Titij vel Arethuse partum, licet pura videatur obligatio, tamen propter tacitam conditionem, que inest, expectare debeo, donec nascatur. ff. de ver. ob. inter stipulantes. §. facram. verbi. si stipulatus. & l. interdum r. resp. Idem quoque est, si hæres est damnatus fideicommissario de restituenda hereditate; recepta ab eo certa pecunie quantitate: vel si institutus est sub conditione nominis ferendi, vel sub alia possibili & honesta & non turpi: quia oportet eum impleri, vel æquipolens fieri. ff. ad Treb. facta. §. si in dan da alias, si vero. & l. si mulier. §. Præfatas quidam ff. de condi. & demon. l. non dubitamus, & generaliter omnes creditores impediuntur agere ante diem conditionis: vt ff. de pac. ite. ga. p. d. rones. & ff. qñ di. le. cel. cum illud. in fin. & Insti. de excep. §. temporales. & licet olim perderent causam, si prius agebant: hodie solum duplicantur inducitur in concord. que sunt j. ver. item quod plus petit. Tamen quandoque ex causa in ista ante diem existentem agit ad cautionem: ut ff. de pig. l. grege §. pe. & ff. de iudi. in omnibus bonarum. & is, qui aliquid stipulatur sub conditione, creditor est, antequam ipse existat. Is vero, cui aliquid sub conditione legatur, inferum non est in numero creditorum: vt ff. de act. & obli. s. cui. & Insti. de verbo. obli. §. ex conditionalis. arg. contra, ff. de verbo. sig. creditori. & l. 2. & l. conditionales. Lex tamen in diffinitio dicit solum debitorem; a quo initio pecunia potest exigi: ff. de ver. 34 bo sig. l. debitor. ¶ Item repellitur, qui alienam litem vult agere: cum alius ei preferatur, ut ff. de inoff. test. l. posthumus. §. si quis ex his. C. qui admitt. ad bon. poss. l. si in fin. C. de edi. di. Adri. toll. l. ff. de acquit. hære. l. quando i. r. & 2. C. de lib. causa. l. r. ff. de iur. deli. l. si plures. Verum tamen pariter agit pro filio, quem habet in potestate. C. de bo. ma. l. 1. Item negotiorum gestor, si talis sit, qui sine

mandato admittitur: alienam litem potest prosecqui, ut ff. de neg. gest. in aut. Item orphanotrophus actor, syndicus, economus, & huiusmodi, admittuntur. ut j. per speciales tit. apparebit. Item repellitur filius natus si petat ultra quartam hereditatis, prægnare uxore patris. ff. si pars hære. pet. l. 1. §. interdum & l. anti qui. h. ff. de iudi. sed & si restituatur. §. fin. Item repellitur regulariter qui libertuens contra factum suum ext de ele. coniug. diuersis. l. 2. quæst. 2. monemus. Sed hoc fallit in quibusdam casibus specia libus: ut ibi no. & ff. de adop. post mortem. ff. communia prædi. nō ditor ff. de re iud. iudex. l. 2. q. 1. certe ego extr. de ele. no. bi. ¶ Item turpitudine suam, vel ignam allegas, ext. de do. inter dilectos. de concess. præben. cum super. C. de transact. l. transactio finita. ff. de le. 2. qui solidum. & §. etiam. C. de fer. pig. da. ma. si creditoribus. Item qui plus petit causam, vel tempore, vel loco, quod dicitur, ut extr. de plus pet. c. unico. & c. eo. l. una. & Insti. de a. r. §. si quis agens & in §. tripli. & Insti. de excep. §. appellantur. & j. de plus peti. l. tē qd vult ppria auctoritate sibi ius dicere, qd cō non dēt: ut ex. de iudi. dele §. superest. ver. itē si uel r. & ue. itē si cā. & seq. Nō enim dēt quis in propria causa esse iudex. C. ne quis in causa sua iudicet. l. r. nec se debet uindicare. quod si fecerit, puniatur. ff. quod me. causa. l. extra. C. de iud. nullus. ubi de noc. in Authen. ut defun. seu. su. eo. §. 1. ¶ Fallit tamen in casibus, in quibus potest quis sibi ius dicere. Et primo fallit in his casibus, in quibus potest quis aliquem sine iudice capere: quod dicitur, ut j. rita. de accu. §. 1. uerfic. hoc tamen. Item fallit nam inueniens suam possessionem uacua, potest eam propria auctoritate ingredi ff. quoniam leg. l. 1. in prin. extra. de ord. cog. 2. Tertio, cum inter partes conuenit, ut res auctoritate propria capiatur: C. de pig. a. t. pignore. k & de pign. l. 3. ff. de contrahen. emp. l. si quis sub ho. ¶ Quarto, de iudic. fugientē creditor sua auctoritate capiat. ff. de his que in 36 fraudem cred. ait. prætor. §. si debitorem. ¶ Quinto, potest dominus sua propria auctoritate eicere colonum pensioni in statu termino non soluentem. C. locati. l. 3. & de iure emp. h. t. l. 2. ff. eodem. quarunt §. inter locatorem. & extra. cod. tit. c. pen. & fin. ¶ Sexto, ratione officij, tutela: vel cure, quam quis administrauit qui sibi dicit ius. ff. de adm. tut. quoties. §. sicut ff. de contr. h. emp. p. fistulas. §. 1. & C. qui da. tuto. ue. cur. poss. creditorum. ¶ Septimo, in procur. & negotiorum gestor qui possit uti retentione expensarum, quas fecerunt. ff. de procu. que omnia. §. si. ff. de negot. gest. debitor. §. sed si episcopi. ¶ Octauo, si magistratus copia non habeatur. C. l. 10. de decurionib. generali. ¶ Nono, cum eccle. rem immobilē ex permutatione transfuit in principem, & eadem transfuit princeps in priuatum: tunc enim economus sua auctoritate rem apprehendere potest, & ad ecclesiam reducere ut in Authentic. collation. 5. ut de cetero rerum ecclesie. com. mut non si §. de cetero. ¶ Decimo, si iudiciorum emptori ad metiendum unum certam diem præstitit, postea uero ei denunciet, ut unum tollat: poterit enim unum fundere emptoris periculo, 57 nisi tollat. ff. de pericul. & commo. rei uendi. l. 1. licet. ¶ Undecimo, spoliatus potest spoliatorem incontinenti continuo bello deicere. ff. de i. ar. l. 1. §. 1. & l. 3. §. cum igitur. & 3. quæstio. 3. capitu. fin. ¶ Duodecimo, si quis citra seruitutem per domum meam aqueductum pertraxerit, possum propria auctoritate tolli interdicere. ff. ad leg. Aqu. qui admodum §. 1. resp. i. ¶ Decimotertio, si nocturnus potest a quolibet capi: non tamen occidi, nisi defensionis causa. ff. eo. itaque. extr. de homicid. c. si per 33. fodiens. & ca. si seepimus. ¶ Quartodecimo, si incidium inuenerit,

A. D. D. I. T. I. O. N. E. S.

a Voluntas. ¶ Et tunc ex coicatis effert per Decr. 2. ne cle. uel mo. lib. 6. ¶ Ad de p. id. in quod Spec. onfultur Abb. conf. 84. lib. 1. & ibi uide quid si sunt in studio de licentia episcopi: quomodo monachus agere possit ad Abbatē. b Monasterij. ¶ Dixit Dama. qui eandem questionem posuit, & non suo. c Quod sic. ¶ Secundum Inn. & Hostien. ut scripsi de re leg. c. edoceri. super r. glo. in prin. a sup. d Dicatis. ¶ Hoc res sumit infra in ult. col. e Itē. ¶ Reassumit quasi ad litera uerba Vber. de Bo. usq. ad uer. itē qd vult. f Ferendū. ¶ Id est, quod nomen certum, forte restatoris sibi imponeret, & ibi etymologizet Aecurius. nomen suum dicebat Vber. de Bo. quia malum est in honesti hominis nomen assumere. g Eo. ut. ¶ Quo ad quæ sentiat creditor. nota. in his eni. statim allegat. legatarius autem pro tanto non censetur creditor: quia prius decedens non transfuit ad hæredes. C. de caduc. tollen. l. una. §. in autem. h Antiqui. ¶ Per hæc l. si. neltus itellit. s. scilicet q. incerta est qd nascant. i s. i. ¶ An procurator episcopi corā ipso, uel eius uicario, uel de egato cām episcopalis mēsa agere poterit. uide in Summa Host. & de sen. & de iud. sub rub. de sent. §. quis debet. ver. sed nunquid potest episcopus. & quod scripsi de centi. venerabil. ante sumag. glo. ¶ Adde Old. conf. 1. 5. 6. k Proc. ¶ Formam huius conuentionis uide j. de obli. in prima forma. ibi pro quibus quibus. & c. Et ad hoc facit quod scripsi post Inn. & Host. de foro p. uerum in gl. 2. uer. dicunt autem quidam. & quod scripsi de elec. l. 2. lib. 1. ut per 4. & 5. gl. ¶ Adde ut per Bar. in l. creditores. C. de pign. Et ad uer. item fallit. adde pulchre Pau. de Cast. conf. 35. incip. priusquam adde post Bar. in d. l. debitorem. Pet. de Anch. conf. 2. 2.

neat, possum auctoritate propria vicini domū destruere. l. si qs. §. quod dicitur. ff. ad leg. Aquil. ff. de incen. rui nau. l. 3. §. quod ait praetor. In hoc tamen casu dicunt quidam vicinos debere contribuere pro damno refarciendo. arg. ff. quod vi aut clam si alius. §. est & alia. C. de oper. pub. l. adificio. ff. ad l. Rho. de iact. per totum. ^a ¶ Quintodecimo, si post tres denunciations te inuenero in domo mea, uel in popina coeuentem cum vxore mea, te sine iudice interficiam: si uero loquentem, te capiam, in auth. ut lice. ma. & auis. §. his quoque. & §. leg. col. 9. & ff. de adul. pater. & l. quod ait lex. & l. marito. arg. contra. 3. 3. quas. 2. inter hęc vestra. ^b ¶ Sexrodecimo, curialis seu officialis fugiers, sine iudice capi potest. C. ubi quis decem. vel coh. l. r. & in pr. l. generali. ¶ Decimosextimo, permittitur alicui in casu ius sibi dicere in odium sui, & in fauorem eius, contra quem uult sibi ius dicere: ut ff. de peti. hered. si qd possessor. §. sed si ipsi. ¶ Decimosextimo, uerberatur Iudeus uel alius qui non potest a iudice alias cogi: quia citatus non uult venire, secundum Ioan. And. in pr. l. generali. l. 1. n. l. nul. c. l. 5. ¶ Decimonono in casu qui est. C. lib. r. 2. de metal. deuotif. ^c ¶ Sed pone, ^d inuenio pecudem tuam in mea segete damnū dantem: nunquid illam propria auctoritate capere possum, & tenere, donec mihi satisfeceris? Et uidetur quod sic: nam furem in furto inuentum capere possum. Talis enim quid sit manifestus. In furtis de obl. qua ex delict. nasc. §. furem. nec ex hoc teneor actione iniuriarum: cum hoc tantum fecerim iuris meo conseruandi causa. ff. de iniur. iniuriarum. extra. de elect. cum ecclesia Vuulterana. nec furti: cum animum lucrandi non habuerim. Argum. tamen ^e contra, quod non possum. ff. ad leg. Aquil. l. Quintus. ¶ Dic, quod non possum capere, ut teneatur, donec mihi satisfactum sit, qua si loco pignoris: possum tamen capere & tenere, donec sciat domino carum, contra quem agere possum. ¶ Item excipitur ^f contra locatorem, uel commodatorem petentem rem locatam, uel commodatam ante utrum completum. ff. commo. in commodato §. si cur. ante extr. eo. c. unico. in fi. ff. loca. ex cōditio. in fi. Exceptis casibus, quibus conductor impune repellitur. C. loca. l. 2. ff. eod. l. quareo. §. inter locatorem. in fi. extr. eo. propter. licet aliud sit in precario, quo quis §. non utitur, nisi quando patitur. qui concessit. extr. de praec. c. ff. eo. ait praetor. §. 1. & l. cum precario. ¶ Itē repellitur uenditor, & eius haeres uendicans ab emptore rem, quā uendidit. ff. de eue. l. uendicantem. & ff. de exce. rei ven. & tra. l. j. C. de rei ven. cum a matre. C. d. reb. al. uenditrici. uel etiā si agat ex uendito, antequam res sit uendita, uel tradita, uel saltem oblata. Et etiam excipitur contra emptorem agentem ex empto priusquam pretium soluat, uel offerat uenditori. ff. de act. emp. & uend. Iulianus §. offerri. & §. ex uendito. In fit. de re. di. §. uendita. ff. de contrah. emp. quod uendidi. extra de fide instrum. cum Ioannes. prope prin. Vel si agatur ex stipulato de euictione priusquam res empta per sententiam ab eo euincatur. ff. de rei uend. uique. ff. de eue. c. uita. r. resp. & §. 1. extr. de emp. & uend. c. fi. licet emptor bona fidei possit ex empto agere contra uenditorem alienae rei, priusquam res euincatur: ut ff. de act. emp. l. seruus quem. §. fin. ¶ Item repellitur creditor uolens conuenire mandatorum uel fideiussorem, uel pignorum possessorem nisi prius principalem excuserit debitorem. in auth. de fideiuss. §. sed ne quis. C. de act. & obl. Aut sed hodie. Idem puto in beneficio epistolae diui Adriani, & nouae constitutionis, quae iuuat reos de bendi, ante litem contestationem sit opponendum ut ff. de iure & rati. di. l. 1. §. nunc tractemus. & in athen. de duobus re. Dicitur ^g de excep. §. dicto. mer. quid de exceptione beneficij. Item differunt iudicium, si in puberi quæstio status moueatur. ff. de Car. edi. ^h l. 4. §. que. & Cad. Car. l. 1. & 2. ¶ Illustis persona nō potest agere per se, sed per procuratorem. C. de procl. l. pe. & Ant. quod ius. ⁱ ¶ Sunt cardinales & primates, & tales qui minacem timorem suis aduersarijs inferre possunt: sed & maiores magistratus, & qui cum eis sunt, sicut non conueniuntur, sic non conueniunt, nisi uel que ad litem contestationem: & hoc si res uergeat. ff. de iudic. pars literarum. ff. de off. praes. senatus. Quod de temporalibus magistratibus intelligit, scilicet de consularibus, de potestatibus, de praesidibus prouinciarum, & proconsulibus, & praetoribus, & similibus. Praemissa uero intelligit de perpetuis. Horum tamen procuratores dicit Bagarotus, ^j admittendos ad instar illorum. Et idem de illis qui a principe ^k ad certas prouincias mittuntur, quos legatos uulgariter appellamus. ff. de iudi. legatus 2. & l. is. qui. & l. di. ius gentium. 94. dist. si quis legat. & dicam ^l in tit. de reo. uer. itē consil. Sed quid de maioribus magistratibus? Dic, ut in pr. l. pars. ^m ¶ Item tutor & curator durante administratione prohibentur suo, uel suo & pupilli simul nomine contra tutorem & curatorem actione tutelae experiri. ff. de admin. tuto. cum plures. r. resp. & l. actus. C. eo. l. 2. ff. de tut. & ra. dist. l. nisi & l. si tutor reip. §. fi. Sed tutor & curator uel procurator uel economus deposito officio non agunt iuris in dominis directis actionibus durante officio sibi quæ sitis: quia illi, quorum nomine litigauerunt, in suis utilitatibus preferuntur. ff. de procur. in causa. §. fi. & l. sequet. & C. quan-

do ex fac. tut. uel cur. l. 2. Assistere tamen possunt agētibz inchoatis: ut j. de tut. & cur. §. generali. uer. item quod his. Sed nec cōue uiri possunt, ut dicam j. ti. de reo. uer. item tutor. De hoc no. j. in ti. de tut. & cur. actor tamē procurator petens sibi ex indicato satisfieri, auditur, ubi dominus nō est soluendo. ff. de procur. actor. ⁿ ¶ Rector quoq; ecclesie post dimissam ecclesiam potest repetere fructus sibi p. predonē subtra. dos tempore regiminis, usque ad tempus perceptionis secundi beneficij: licet perierit actio per receptionem secundi beneficij: quia debiti sunt iure actionis. C. de iud. l. r. ff. de eo quod ter. lo. l. 3. §. Idem Iulianus. secundum Vin. ut ipse no. ext. de ele. dudū. 2. ^o ¶ Et separa ros a solouit nota. j. de fruct. & itereffe. §. r. uer. sed pone. & seq. Et usufructuario per dominū cōiecto, cogitur dominus sibi cōstituere usufructum de perditū. ff. de ui. & ui. ar. si plures. §. de iectum. Item excipitur contra actorē, quod praepostere agit, iuris ordine nō seruato: ut si prius agit de proprietate, quam de uolentia: uel si quæstionem prauidicalem post ponit. 2. q. 1. in primis. C. de app. l. r. C. de rei uendi. ordinarij. C. de iterdic. l. incerti. C. loc. l. r. & l. oēs & ff. de iud. si de uex tra. de iud. c. examinata. C. de ord. cog. si res. & 3. q. 1. c. nō estere ^p dendum. §. aliquando. ¶ Item excipitur cōtra uolentem agere furti uel iniuriarum actione, quod remissa est actio pacto, uel tractatione, uel dissimulatione, uel q. ipse obiecti criminis est innocens ff. de pact. si tibi decem millia. §. r. & 2. & l. si unus ex §. sed & si pactum. In fit. de iniur. §. si ff. eod. non solum §. r. & l. eum qui nocentem. Arg. contra finale dictum: quia non relatione criminis, sed innocētia reus purgatur. 3. q. 1. negada & c. seq. ¶ Item ^q excluditur agens rei uendicatione, uel noxia actione, si reus negat se possidere ff. de rei uen. l. qui petitorio. ff. si ex nox. cā. aga. l. 2. §. r. nisi primo possessor de medio fuerit redargutus ff. de nox. act. l. quoties. §. r. & 2. l. si seruus depositus §. si. Similique modo si possessor pignoris negat rem fore eius, cuius actor eam esse asserit: probata uero actoris intentione, dicit se emphyteutam. uel et iuris possessorem: oportet a se possessionem transiēri prius quā super iure suo audiat: ut C. q. po. in pig. ha. l. item possessor. Sed & si reus debitum confiscatur, & solnere sit paratus: non cogitur ^r sulci pere iudicium: ut j. in ti. de reo. ad fi. ¶ Et iunge hic quod no. j. de act. seu pen. §. in anterioribus in prin. & §. sequitur uerū. si autem uelit & seq. Item in reali actione actoris intentio deuatur si reus ante litem contestationem exhibeat rei petita possessorem. de rei uen. l. is. qui se obtulit. & l. seq. & l. fia. autem. in prin. & in noxali si ostendat seruum noxosum, ab alio defendi cum satisfactio: ut ff. de nox. act. l. si plurimum. Et in causa criminali si accusatus ostēdat criminiosum. C. ad l. Cor. de fal. l. si maiorem. ¶ Itē ^s excipitur contra actorem de compellatione, quæ tamen sit liquida, & non multis ambagibus inuoluta. Et hoc tam in criminalibus, quam in pecuniarijs, quam etiam in turpib. & famos. ff. de compen. in l. j. & l. si ambo. C. coden. l. si ff. sol. matr. l. viro. ff. de dolo. l. duo. C. de libe. causa. si filium ff. de eo, per quem fac. est. l. si. sed si stipulatio. ff. ad leg. Aquil. infrenia. §. cum stramenta. extr. de dep. bona fides. in fi. Item impediuntur agere uenditor, mulier, debitor, & dominus de proprietate rei uendita, uel pignora: uel in dote, uel in feudum, uel in emphyteum data. ff. de re iudi. l. sepe. C. de rei uen. doce. & s. uer. item repellitur uenditor. Item impeditur actor agere tēpore quadragesimæ, saltem in cau-

ADDITIONES.

- ^a Per totum. ¶ Vide quod dicam infra de iureiur. §. 2. super uer. sed pone in micritas. Adde, ut plenius per Ang. conf. 197. & uer. 5. adde Alex. conf. 13. cum seq. & ibi. quid si sit promissa poena de soluendo in tempore.
- ^b Vestra. ¶ Dicitur ibi not.
- ^c Nullus. ¶ Alleg. in prin. huius uer.
- ^d Pone. ¶ Adde fuit iste uer. receptus de Ross. titu. de ac. in factum de paup. ante fin.
- ^e Quintus. ¶ Per quam legem dicebat idem gl. 1. in Decr. si laferit. de iniur. & dam. da. ¶ Adde q. Bar. R. o. de Cast. Inn. & communiter doct. idē tenent in l. hoc amplius. ff. de dam. infect.
- ^f Item excipitur. ¶ Reassumit uerba Vber. predicti vsq; ad uer. item repelle re, qui sine exce. uerbis Bal. sub uer. item illustris. & uer. rector quoq; & uer. qui de quadragesima loqui. ¶ Adde uer. seq. item repellitur que scripsi Ro. pl. 503. ubi ponit quo intelligatur illa. regula, Quem de eui. Sec. adde uer. itē repellitur creditor. q. illud est uerum, nisi notorie esset debitorem principalem non esse soluendo. ut uoluit Bar. in l. decem. de uerb. obl. in fi. si cert. per. Bal. confil. 25. & 168. lib. 3. & conf. 13. & 23. lib. 1. & 55. eodem lib. Abb. conf. 29. & 72. Pet. de Ancha. conf. 295. & 318. An autem saltem requiratur su per hac notorietate sententia iudicis. Bald. in l. si quis. §. habet. ff. de ope. noni. n. ff. de tenet quod sic. Idem consiluit Rom. conf. 93. & 211. licet aliqui contra in d. s. habet.
- ^g Quis. ¶ Quia mer a liberalitate conceditur. Vber.
- ^h Vt. ¶ Incipiunt uerba Bagaroti.
- ⁱ Bagarotus. ¶ Vbi expressi in prin. huius tit.
- ^k Principe. ¶ Verobique dixit Bagarotus.
- ^l Dudum. 2. ¶ Quod scripsi de praeb. de multa. super uer. habebat.
- ^m c. seq. ¶ Dicitur not. ead. q. in summa, ubi distinguitur inter accusationem & exceptionem.
- ⁿ Ad fi. ¶ Vbi ponit, quid de confesso partem debiti, dixit Vber. Specul. prima pars. K

Specul. lib. i. Partic. I.

a la criminali. C. de fer. l. quadraginta sed hoc non seruatur. ^a Idem & tempore feriarum, nisi in casibus specialibus. ff. de fer. l. j. & 2. & extra. c. 1. & si de dilat. c. fi. & j. de fer. Item repellitur, qui uocant in ius eos, qui uocari non possunt: qui habentur. ff. de in ius uocan. l. 2. 3. & 4. resp. 1. & in alijs. ff. de iniur. nec magistratibus. in Auth. vt cum de appel. cog. §. pen. & fin. collat. 3. Dixi aliquid 3.
67 ver. item quod est libertus, & dicam j. titu. prox. ¶ Item repellitur, qui causam non exprimit in libello. 3. q. 3. c. induciae §. offeratur. extr. de libel. obl. c. fin. Et generaliter proponens actionem nimium generalem, seu ambiguum & confusam; de actio. seu peti. §. sequitur. in prin. & ver. illud quoque. Item proponens contrarias opiniones. repellitur. C. de fur. l. 1. C. de codici. l. fin. in prin. C. si fer. extr. se emi man. l. una. extr. de appel. capit. sollicitudinem. in fin. 74. dist. in gesta. Vel d' uersas: & compellitur alteram eligere, nisi vna sit alterius preparatoria. vel nisi vna sit penalis sui natura, & ab initio, altera uero rei persecutoria, vel nisi hoc faciat contumacia rei non respondentis. ff. de tributo. l. quod in heredem. §. eligere. ff. de legatis secundo. cum filius §. varijs. ff. de condi. fur. si pro fure. resp. 1. ff. de fur. si pignore. §. cum furti ff. arbor. fur. ca. l. prima. & l. pen. ff. quorum le. l. prima §. quod ait. ff. ad exhib. l. tertia. Est autem personalis. ¶ Quid ergo si deiectus de possessione fundi vel domus, proponit pro vna parte fundi interdictum vnde vi, & pro alia triticariam actionem contra deiectorem vel inuaforem? Videtur admittendus argumen. de vi, & viarma. l. 1. §. si fundus. ext. de probatio. licet. Nam & triticaria contra praedonem intentatur. ff. de condi. triticaria. l. 1. §. fin. & l. seq. Dominus
b ramen vber. de Bona. ^b dicit contra sumens argumentum ex ratione legis, quae redditur in praesertim §. varijs. Et ad hoc accedit arb. fur. ca. si gemina Secus cum partem fundi, uel domus emit a domino partis, aliam a non domino. Vel si una pars domuserat feudum, alia allodium: quia tunc pro una parte Publicianam, pro altera rei uendicationem interabit: & pro parte vtilium, & pro parte, quae est allodium, directam rei uendicationem. argumen. ff. de publ. l. 1. ff. si ager uectigal. l. 1. §. 1. verumtamen si conduxit arcam, & postea imposuit superficiem, qualis pro solo, talem pro superficie soli dominus poterit inuenire. ff. de superficie. l. 1. §. ait. In pen. libus autem, si dantur ex uno facto, oportet alteram eligi: verumtamen si plus est in una, quam in altera, poterit actor paliam consequi, quod non consequitur per eam, quam inueniat ff. commu. lunde queritur. & l. praed. ff. de act. & obl. qui seruus. Si uero: ex diuersis factis datur, una non impeditur per aliam: imo poterunt ambe in eodem libello intentari: vt furti, pro seruo surrepto & l. Aquil. pro occiso, si seruus sit a fure occisus: vt ff. de priua. del. lic. nunquam ff. de regulis iuris nunquam ^c super hoc. vt j. de act. seu pe. §. sequitur. ver. notandum etiam. Item repellitur, qui sine principali rescripto alium uocat ad extraordinarium iudicem. C. de iurisdictione omnium iudic. l. in criminali. C. de dilat. l. si quia do. qua. est 4. q. 3. c. induciae §. spacium. Item repellitur qui liberti tem. uel aliud ex testamento petit contra heredem scriptum, qui suscipit, uel suscipere sperat iudicium petitionis hereditatis, ne per hanc petitionem heredi praedictetur, quoad illud iudicium. C. de petitione hereditatis. l. si ff. eo. l. si quis libertat. ff. de actio. ni & obligationi. qui cum herede. Item qui facit praedictum maiori quaestioni, de minori causa iudicium proponendo. ff. de iudic. l. per minorem. ff. de in integ. restit. scio & 3. q. 11. capitulo. non est §. aliquando & de legib. l. i. postis. Excipitur quoque, quod non fati dedit. infra titu. de satisf. l. an. §. 1. Item quod non uenit in termino, ad quem reum citari fecerat: vnde non audietur. nisi prius refundat expensas, & caueat de fideliter comparando. extr. de dolo & cotum. actor lib. 6. C. de iud. sancimus. Item quod noluit agere intra tempus sibi praefixum. Ad hoc C. de inge. mal. diffamari. C. de accus. Titia. extr. de restit. spo. frequens §. soler. libr. 6. ext. de clandestin. depon. cum inhibito. Item repellitur, qui ex perit coram iudice eo quem dedit: ut in concord. quae sunt supra de iud. deleg. §. superest. ver. item si uelit. Item repellitur, qui promittit non conuenire reum coram isto iudice. arg. C. de pac. l. pe. extr. de iud. ca. 1. Sed videtur tale pactum non valere ff. eo. l. ius publicum super quo iud. j. de compet. iudi. act. §. 1. verbi. circa hoc
69 queritur. & seq. ¶ Idem si pater coram filio iudice, uel econtra, de famosa actione experitur: quod dicit, ut j. §. superest. ver. item si maritus Item ubique index suspectus est, uel non potest esse
70 index, quod dicitur in dicto §. superest. & seq. ¶ Item repellitur, qui restitutionem causae petit coram eo, qui tribunali non praesit, vel qui a principe delegatus non est. C. vbi, & apud quos in integ. restit. postu. l. fin. uel qui restitutionem petit coram minoribus, contra sententiam & factum minorum. ff. de mino. l. minor autem. C. vbi, & apud quem. l. 1. Item repellitur, qui fatagit agere non in tribunali, sed in popina, uel lupanari, uel quouis alio loco. vbi more maiorum ius reddi non consuevit. ^d vel quandoque dictum fuerit ff. de arbit. si cum dies. §. penul. ff. de iusti. & iur. l. fin. & de ind. si locus. C. de dilat. a procedente. C. quomodo & quando iud. & vt proponis. ext. de resc. c. fi. Item si continentiam causae uelit di

uidere. ff. de iud. nulli. ext. de seq. posses. ca. 1. Item si super pluribus personalibus actionibus uelit reum coram diuersis trahere. ext. de resc. c. fi. & c. dispendia. lib. 6. Item reus conueniens uel re conueniens actorem repellitur: nisi hoc coram eodem iudice faciat, ut eo. c. dispendia. §. reus. 3. q. 3. cuius. C. de sent. & interlo. c. om. 71 iud. Auth. & consequenter. ¶ Item filia sine patris consensu audienda non est in repetitione dotis: nec econuerso. ff. sol. matr. l. 2. & 3. ubi de hoc & l. 4. & in pluribus alijs legibus. Nec etiam mulier constante matrimonio potest dotem, uel res dotales petere ab aliquo possidente. C. de collat. l. dotes. C. de rei vend. l. dote. & de dotis promiss. si pro te. nisi in casibus: vt C. de iure do. vbi, & in Auth. ibi posita. ext. de consue. ex parte. C. de rep. l. 1. In multis enim casibus deterior est conditio feminarum quam masculorum: ut dicam j. de procur. §. 1. ¶ Quid si pater agit actione de dote, & fundus datus est ei in solutum pro dote, qui postea alienauit eam, & demum ipse obiit: nunc filia, quae non est haeres, petit fundum: que ritur an possit? Dic, ut no. C. de rei vxor. actio. l. 1. & Auth. sed qua mutis. & de iure do. l. rem. & facit. ff. de collat. do. l. si. ff. ad leg. Fal. pater. ff. qui. mo. pig. vel hypo. sol. Lucius. Item repellitur, si res quae petitur sit praescripta C. de constit. pe. l. 2. & de annal. except. l. 1. 16. q. 3. ca. placuit §. potest. extr. de praes. sancto. iur. & c. uigilanti. & se. ca. Item si trahat reum clericum coram ciuili iudice in causa criminali, uel ciuili: siue trahens sit clericus siue laicus: vt in 2. cor. quae sunt 3. de iud. deleg. §. si. prope. fil. verbi. item q. est laicus. Item consors eiusdem litis, etiam coniuncta persona, non auditur sine mandato antelitis contestationem: etiam praesentia cautione: sed post sic, praesentia cautione de ratione. C. de consor. ciu. eund. lit. l. 2. & sic intelligitur, extra. de constit. cum M. in prin. tam in text. quam in gl. 1. & de do. & contuma. c. dilecti. in prin. Item repellitur, qui non comparuit in termino, ad quem reum uocari fecerat, donec cauerit, q. fideliter comparebit, & donec expensas soluerit. extr. de dolo & contuma. c. actor §. Item qui procuratorem ad totam causam constituit, cum quo est lis testatur: amodo enim ipse non potest agere, nisi ex iusta causa procurator fuerit reuocatus. C. de proc. l. procuratoribus. ff. e. l. in causa. & l. antelitis contest. & h. l. seq. C. manda. si pater ^h Item qui se dicit heredem. repellitur, nisi dicat an ex testamento, uel ab intestato. ff. de iter. act. si defensor §. illud. ⁱ Sed si dicit ex testamento, & altera pars id negat, non tenet incontinenti probare. Sed in processu iudicij probabit, & citandebitur interim super principali ar. ibi, & ff. e. l. 1. in prin. & j. de instr. ed. si nunc dicamus. verbi. quid. Item petenti fundum non redetur, nisi cum exprimat per decentes praestations: uel si plures hēt reus sub eiusdem praestationsibus, nisi ipsum oculo ad hoc uel, uel digi k to ostendat. ¶ Sic intelligitur ext. de lib. obl. c. 2. ff. si cer. pct. certum. ff. de condi. & demon. l. nominatim. ff. de censib. forma. & vide j. m. de libel. conce. §. iuxta propositionis. uer. ite. no. ualet. ¶ Item actor, qui iterum deserit litē, ab omni cadit accusatione ipso iure in Auth. de litig. §. omnes. in si Item contra praelatum agentem excipe, q. no. fuit electus 4. 3. dist. in mandatis. 2. 3. q. 4. tres personae & 7. q. 1. Nouatianus. & c. factus. 62. di. c. 1. & 2. uel confirmatus. 1. 2. q. 2. alie nationes. ext. de ele. qualiter. & c. per inquisitionē. & c. nostri. & c. bona memoria. 1. 8. q. 3. talia. & c. seq. Sed & is qui tanquam praelatus agit, debet in alijs mibi ridere. ff. de re. eo. qui sub tut. & cur. 72 sunt. l. qui neque. ar. ext. de ind. cū deputati. ¶ Sed pone quidā dicens se episcopum cuiusdam ecclesiae in Graecia uel in Barbaria, uenit me in curia nomine illius ecclesiae, cui me dicit obligatum incertis: ego dico, Non te cognosco episcopum esse: nec in possessione episcopatus esse: nunquid ante litem contestationem tenetur probare se episcopum esse, uel saltem in administrationibus ipsius ecclesiae in possessione esse? Videtur q. sic, in his quae no. j. de procur. uerbi. illud quoque: cum alij qui nomine alieno agunt, teneant docere prius quam admittantur, se legitime ordinatos, puta procuratores. extr. de

ADDITIONES.

- a** Seruatur. ¶ Etiam in curia Romana: ut not. 1. q. 4. placita. & de hoc plenius j. de fer. in 1. col.
- b** De bona. ¶ Conscientia ductus illum nominat: cum tamē fere totum, quod est superius, fuerit eius quo ad casus, hic autem dixit sui Operis rub. 2. in si. ubi ad litteram habetur totum, quod in hoc ver. sequitur.
- c** Nunquam. ¶ Hic est finis vber. de Bona. Sequentes casus ferē omnes fuerunt Baga. vbi §. vsque ad uerbulum, item contra praelatum.
- d** Consequitur. ¶ Nec esset clarior.
- e** §. 1. ¶ Dixit Rosub. §. prope. si. q. de iure Lombardo. mulier sine mutual. do suo agere non potest ut in Lombard. rub. qualiter mali. alij. per mis. sit. l. 1. Si uidere vis, est 1. o. in secundo libri. & eo. lib. rubr. 2. est de illa, quae sine uoluntate mundualdi ad maritum ambulauerit.
- f** In gl. 1. ¶ Supra uide quod super ea dixi tractando, quando praeccluditur uia huic cautioni: ex quolis contestata non est.
- g** Actor. ¶ Lib. 6. & hoc dicitur erat 5. ead. colum. post uersicul. excipitur.
- h** Si pater. ¶ De procur. c. 2. lib. 6.
- i** Illud. ¶ De hoc plene scripsi de lib. obl. cap. 3. super uer. quia sum heres ostendat. ¶ Dicit Nepos de Montealbano, q. sic seruatur in diocesi Tholosana. & Caturcen. si reus hoc petat.
- l** Valet. ¶ In actione reali.

ext. de procu. c. 1. Item tutor & curator, ut uideatur si est datius vel testamentarius: & si datius, utrum fatidedit, & fecit inuentarium. C. de tuto. qui non fatid. l. fin. C. arbit. tut. l. veretis. Item syndicus, actor, oconomus, & similes ad hoc tenentur ff. quod cuiusque vnuer. l. nulli. Respon. in quaestione propofita & simili bus, cum quis agit aut nomine suo, aut alieno: si suo, puta peti- tionem hereditatis, uel ex iure cesso. & similibus, non tenetur an- telitis contestationem ostendere se heredem ^a, uel sibi ius esse cessum: ut notatur, infra, de instrument. edit. §. nunc dicamus. ver. sed quid ecce. & supra. versic. item qui se dicit, sicut si rei uen- dicatione agat, non tenetur ante litem contestationem ostendere ⁷³ se dominum. ¶ Huiusmodi enim exceptiones, Non es haeres: non est tibi ius cessum, non es dominus: si probentur, perimunt iustitiam agentis: & ideo litem contestationem non impedi- unt extra. de lit. contestation. exceptionis. lib. vj. argum. contra, si fam. erci. l. 1. ubi contra proponentem se heredem, & ad hoc familie et cuncta agentis obstat exceptio, quod non est haeres. Respon. illi ubi speciale est, non fiat prauidium petitioni heredi- tatis, quae de sui natura precedere debet: ut ibi dicitur. Idemque dici potest in aliis prauidiis: ut si dicatur actor seruus, uel si- lius conuenti: vt C. de ord. iud. l. 1. & 2. Infitur. de actio. §. prauidi- ciales. & haec prauidicia proponuntur & probantur ante litem contestationem: vt C. de adulter. quoniam. ¶ Si autem alieno nomine quis agat, tunc ante omnia docere debet de mandato, & se legitime constitutum esse: ut in tutore, curatore, syndico, oeco- nomo, procuratore, & similibus personis, supra probauit: excepto prelatato, secundum quosdam, qui licet nomine ecclesiae agat, non tenentur ante litem contestationem ostendere se confirma- tum, uel institutum legitime, uel in possessione administrationis esse: sed nisi ante sententiam aliquid horum ostendat, absoluetur reus. Et est ratio in prelatato, quia licet nomine suo non agat, sed ec- clesiae: tamen ius maius habet in re, quam praedicti nomine alieno agentes. Quod dicitur, no. v. q. ii. quia episcopus. Alii dicunt idem in prelatato, quod in praedictis. Alii dicunt, & melius, quod si pro- ponatur exceptio sic: Tu non es praetatus: non bene excipitur. Si uero dicatur, tu non es prelatatus, nec es in possessione prelationis: neque habetis pro prelatato: tunc bene: & hoc casu antelitis con- testationem debet agens docere de sua possessione, uel quasi ^b. ¶ Item si unus canonicus uel clericus ecclesiae agit, uel defendit pro ecclesia, quod potest: ut extra. de concess. preben. ex parte & de elect. cum causam, quae inter. & de testibus. cum olim. ubi de hoc, opponitur ei, quod non habet mandatum, uel literas de rato: vt extra. de off. dele. coram. de transact. ca. contingit. de hoc in pra. cap. cum olim. & in praed. c. ex parte. Sed nunquid taliter agens tenetur ecclesiam defendere. si eius nomine reconueniatur? Dic, vt j. in titu. de reconuentione §. nunc dicamus. uer. sed pone. ¶ Item etiam obicitur prelatato agenti, quod non habet consensum sui capituli: uel contra. extra. de rescriptis. edoceri. Sed certe ibi non dicitur utrum prelatatus possit agere sine consen- su capituli, uel contra: sed quod cogitur prelatatus defendere, uel experiri pro suo collegio, uel capitulo, si bona eorum non sunt omnino discreta: non tamen determinat aliquid de consen- su, ut ibi patet: quod pauci aduertunt. Vbi autem sunt discreta, tunc non cogitur: sed ut quilibet extraneus uolens admittitur, ff. quod cuiusque vnuer. nom. l. 1. §. fina. uel saltem, ut coniuicta persona. nam quilibet clericus ecclesiae coniuicta persona esse ce- setur. arg. xij. q. ii. non licet. Ut dicam de hoc j. de procur. §. ratio- ne quoque uer. item quod constitutus est. ¶ Ad praesentis autem articuli clariorem doctrinam, nota, quod super hoc, san prela- tus possit agere sine consensu capituli: uel contra: uarietatem corporum sequitur uarietas opinionum: ut extra. de concess. pre- ben. ca. quia diuersitate. cum suis concord. Primo igitur uiden- dum est, an prelatatus possit agere sine consensu capituli, & pos- sit de capitulo ostensuri. Super primo igitur quatuor sunt opi- niones. ¶ Prima est communis, i. To Laur. & Ba. & sequacium, qui dicunt simpliciter, quod non potest: ut extra. de iud. cap. causam quae. & de procur. c. 1. & 2. q. 2. placuit. & ff. de iur. deli. air. xvij. q. 4. in ueditionibus. C. de episcop. & cler. l. omnes. §. hoc nihilomi- nus. Dicunt enim, quod si negotium principaliter spectet ad pre- latatum: tunc ipse agat, uel procuratorem constituet de con- sensu capituli. Si uero ad capitulum, tunc capitulum constituet de co- sensu prelati. Si autem sit commune, tunc prelatatus constituet de consensu capituli. Quod si inter se inuicem ligent, tunc superi- or dabit collegio curatorem ad litem, cuius officium ea finita ex- pirabit. Hoc no. in pra. c. edoceri. ¶ Secunda est Gul. Na. dicen- tis, quod si negotia prelati & capituli sunt communia: uerum est quod primi dicunt, quod neuter agit sine consensu alterius. Sec- undi si sunt discreta: quia unus agit, uel procuratorem constituet si- ne altero. extra. de rescriptis. cum dilecta. in prin. de testi. in no- stra pra. & de iudic. examinata. in princip. extra. de procurat. in nostra. extra. de do. fraternitatem. xcix. dist. volumus. & in pra. capitu. edoceri. ¶ Tertia est Vin. dicentis, quod prelatatus potest

agere sine consensu capituli: & discretè agit, qui ipsum continet. Contra de iudic. causam quae nec enim filius est conueniendus. quamdiu est in potestate patris. C. de anna. except. l. 1. in fin. nec te- netur de rato cauere: sicut nec tutor cauet de rato, nisi cum dubi- tatur an sit tutor: ut ff. de admi. tu. vulgo. cu. prelatatus ecclesiae co- paratur. xvi. q. i. in canonibus. Et no. v. q. 2. quia episcopus. Nec ad- ministrator decarionum ff. quod cuiusque vnuer. no. l. si. qui comparatur prelatatus xii. quaest. ii. praecar. extra. de donatio. ca- p. i. 2. Nec actor vnuer. sitis, nisi dubitetur an sit actor: ut inf. de fatid. §. uis. uer. sic. no. quod actor. Sed contra, extra, de pro- cu. cap. i. Sed ipse respondet quod ideo ibi exigitur, quia necesse est. ut instrumentum procuratoris sit publicum, & habeat sub- scriptiones clericorum, ut ei credatur. ¶ Quarta est Gof. qui di- xit, quod bene potest prelatatus agere sine consensu capituli: sed te- netur de rato cauere. arg. ext. de offic. dele. coram. Nam & mari- tus cauet de rato in causa uxoris. C. de procur. maritus. ergo ille cauebit, cum sit maritus ecclesiae: ut vii. quaest. i. sicut alterius. ext. de traulla. episcop. cap. inter corporalia. & cap. fia. etiam si causa sit communis, sicut & confors cauet in causa sui confortis: vt C. de confors. eiusdem lit. l. 2. hoc not. Gof. in Summa de transact. §. sed quaeritur. Item Ber. no. extra. de procu. cap. i. quod prela- tus praesita cautione de rato, bene audietur sine consensu capi- tuli: uel etiam praesita cautione de indicato soluendo, si conue- niatur, sicut & quilibet extraneus ad hoc admittetur. Inno. cen. Papa i. i. ambulat inter opinionem G. Na. & Vinc. & tandem uidetur declinare in sententiam Vin. ut j. patet: licet de cautione de rato nil tegerit. Dicit etiam, quod licet sint discreta bona pre- lati & capituli: si tamen negotium, de quo agitur, sit commune, in eo alter sine altero non agat. De rebus uero ad alterum tantum spectantibus, alter tantum per se agat. Et haec uera sunt, ubi gene- raliter sunt omnia bona discreta. Si uero non generaliter, sed con- uentus, per se habet aliquas possessiones, puta pro uersibus, & huiusmodi, & Abbas similiter habet alias: tunc Abbas sine con- sensu capituli agat pro communibus: imo etiam secundum eum, si nullae sunt diuise, sed omnes sint communes siue pro mediae siue pro inaequalibus partibus, siue pro parte diuise, siue pro par- te indiuisae, & etiam si omnes sint diuise: uel si sint generaliter di- uise, sed prelatatus habet per se multa, & contentus per se multa, non tamen habent per se administratorem temporalem, uel per- petuum, qui eorum causas agat: in his, inquam, casibus prelatatus sine consensu capituli causas etiam conuentus in iudicio agat. Et in hoc concordat cum Vinc. cu. sit earum legitimus administrator: ut ff. quod cuiusque vnuer. l. ciuitatis. & l. si. Multum enim iuris ha- bet Abbas in eis, si administratione licet fructus dispenseur in usus monachorum. ext. de reb. ec. non al. possessiones. Et haec uer- ba sunt, nisi consuetudine uel consone legitime facta, uel alio mo- legitime ordinati sit, pro qua parte agat prelatatus, & qua conue- tus: uel nisi diuisa sit administratio. Nam tunc ratione administra- tionis potest conuentus facere syndicum, qui eius causas agat. ex- tra. de indi. cum deputati. & in pra. l. ciuitatis & e. tit. l. si. ¶ Verum quoniam promptum est leges legibus concordare: ut C. de inof. do. l. unica. ut haec opinio non diuersitas ad concordiam: reduca- tur: distingue, quod aut prelatatus uult agere suo nomine, aut ec- clesiae. Si suo, puta quod electus est, prosequi uult negotium, siue electionis: potest hoc per se, & per procuratorem absque consen- su sui capituli: & hoc casu locum habet opinio G. Na. & iura pro eo, quo ad alteram partem sua distinctionis induta. Si uero no- mine ecclesiae: aut uult agere, aut defendere. Si agere: aut per se, aut per procuratorem: si per se, aut causa spectat tantum ad eum, aut simul ad eum & capitulum, aut ad capitulum tantum. Si agit no- mine ecclesiae per se, & causa spectat ad eum tantum, potest age- re sine consensu capituli, nec tenetur cauere de rato. Et hoc casu intelligitur

ADDITIONES.

- a. Heredem. ¶ Saluo quod scripsi de lit. contest. c. vno. lib. vi. super uerbo, im- pediat.
- b. Quasi. ¶ Nimis patens furtum fecit Gul. Compostellano, cuius ad litteram fuit haec quaestio in Decret. nihil est. de elect. in fi. & ibi super si uult. gloss. & in fi. huc remittendo decisi. glo. illam. Item huc finit non obstat quod not. j. de proba. §. 1. penul. uer. uerum licet. hic enim format casus de episcopo ual- de remoto.
- c. Constitutus est. ¶ Vide quod scripsi de procur. c. vlt. super fi. vlt. gloss. Adde Abbatem Sic. in c. edoceri. ext. de refer. Adde do. de Rota in deci. cccclxvi. incip. confessio prelati. in nouis. ubi an prelatatus sit legitimus administra- tor a iure deputatus omnium ecclesiarum, monasteriorum & congregationum suae diocesis: & an illis possit solus agere in iudicio, & defendere. si bona sint communia & quid si sint discreta. & vide Lud. Rom. cons. cccclxix. inci. circa primum. uer. tertia est ratio. in 4. col. ubi dicit, quod nunquam prela- tus debet ad sua sine capituli consensu explicare. Et an prelatatus possit sine capitulo compromittere, uide Bal. conf. cccxvii. incip. honestus uir. in 2. co- lum. uer. nunc uero. in 1. vol. Henricus Ferrad.

intelligitur opinio Vin. & iura pro eo inducta. Si vero communitur ad eum & capitulum, tunc pro parte eam contingente. Idem, vt iam proxime dixi, pro parte etiam capitulum contingente, potest agere sine mandato, praestita tamen cautione de rato: & hoc casu loquitur opinio G. & iura per eum inducta: quod & Ber. de cautione notat. Nec mireris, quod pro parte capituli agitur sine mandato: nam etiam quilibet clericus ecclesiae hoc potest, praestita cautione de rato: vt in praedicto c. coram. Si autem causa spectat ad capitulum tantum, tunc dicas id, quod proxime dixi de parte capituli contingente. Nec admitto simpliciter opinionem dicentium, quod quando causa communis est inter praelatum & capitulum, potest praelatus sine mandato seu consensu capituli agere, ad instar consortium eiusdem litis: vt s. ver. 4. quia illud verum est tantum post litem contestatam. quod dic, vt no ext. de conf. cum M. in prin. Et sic vera sunt, cum per se agere vult. Si vero per procuratorem: idem est, secundum quosdam. Et hoc videtur vel le Vin. & satis iustineri potest, quando causa spectat tantum ad eum: quando pro parte episcopum contingente tatum vult constituere, vbi communis est causa: sed pro parte capitulum contingente: vel quae totaliter ad capitulum spectat, non potest: imo est opus distinctione. Nam aut est lis contestata, & tunc potest procuratorem constituere. C. de procu. neq; tutores. Aut non est contestata, & tunc non potest, quod dic, vt j. de procu. §. ratione quoque, versu. item quod fuit. conf. & de syndi. ver. item quod non est constitutum. Si autem praelatus velit defendere, tunc in causa ad eum pertinente tantum: vel in contingente eum, quando est communis potest omnia sine consensu capituli. In causa vero quae spectat totaliter ad capitulum, vel pro parte ipsum capitulum contingente cum causa communis est, dicit P. simpliciter, quod potest defendere ecclesiam sine mandato, praestita tamen cautione. Nam & quilibet alius clericus ipsius ecclesiae admitteretur ecclesiae admitteretur. ff. de procu. seruum quoque §. publice. ff. quod cuiusq; vniuer. l. j. in fi. ext. de concess. praeb. ex parte. Sed an cogatur inuitus defendere: dic, vt in pre. c. edoceri in tex. ¶ Breuiter autem tene, quod episcopi abbates & alij praelati, & omnes persona legitimum administrationem habentes, sicut sunt tutores, & curatores & similes, & possunt agere & queri sine consensu alterius: vt j. ver. qd si clerici. Nec est vis, an sint bona diuisa inter praelatum & capitulum, vel non: quia semper praelatus est omnium administrator, etiam eorum, quorum fructus cedant in usum capituli. Et hoc est verum, nisi conventus & capitulum priorem vel alium administratorem vel ministralem perpetuum, vel temporalem habeat, qui eorum causas agat, vel alia consuetudine vel constitutione legitime facta ordinatus sit, per qua pte Abbas & p q pte conventus agat, vel nisi aliis diuisis administratio inter eos, vt dixi s. secundum Papam. Et secundum hoc potest intelligi praedictum cap. edoceri. Et q in his attedatur consuetudo, no secundum Papam, extra, de probatio ex literis. Item arduas causas debet praelatus cum consensu capituli tractare arg. extra, de maio. & obed. humiliss. & sic potest intelligi ex tra, de pro. c. j. ¶ Sequitur videre, an capitulum possit agere sine consensu praelati? Et dicunt quidam quod sic, si bona sint distincta: vt in pre. c. edoceri. Sed dic contra, extra, de iud. causam, que. 2. Ratio autem diuersitatis quare praelatus potest agere sine consensu capituli, & non capitulum sine consensu praelati, haec est: quia praelatus nomine ecclesiae intelligitur semper tanquam caput. 7. q. j. s. r. Vnde nil potest fieri sine eo ext. de his que sunt a praelatis sine consensu capituli. cap. nouit de ref. cum non liceat. Sed nomine praelati non semper intelligitur capitulum sine ecclesia ext. de test. requisiti. vt ibi no. & ext. de conce. praeb. post electionem. Scum i. iur. Dominus meus dicit, quod refert, vtrum agatur de diminutione honoris vel dignitatis ecclesiae, puta de subiectione, vel limitatione episcopatus, vel membrorum: & tunc vnus sine altero nequit in iudicio esse: an de his, quae ad mensam pertinent? Quocasu si mensa est communis, id est in ius est, hoc saluo, quia nisi syndicus sit constitutus, praelatus tanquam caput suo nomine & capituli erit in iudicio. Et in his casibus locum habet prior opinio. Si vero mensa est diuisa, tunc praelatus regulariter de iure suo agere per se, vel per procuratorem, & collegium per syndicum: & sic vnus sine reliquo in iudicio admittetur. ff. quod cuiusque uniu. nom. l. j. §. in quibus. Nec alium defendere cogitur in c. edoceri in fin. Et hoc etiam dicit Inn. 1. 1. 1. & in hoc concordat cum G. Na. Quae dic plene secundum dominum meum, ut in pre. c. edoceri. & in Summa eius in tit. de rescriptis. §. que possunt obijci sub §. 79 pen. ver. 99. & seq. ¶ Quid de clericis conuentualium ecclesiarum? Item quid de sacerdotibus capellarum: nunquid est eis agentibus necessarius consensus episcoporum? Et uidetur, quod sic. Cum enim non possint alienare sine eo: ut 12. q. 2. abbatib. & c. sine exceptione. 17. q. 4. in uenditionib. ergo nec in iudicio deducere: quia qui non potest alienare, non potest in iudicio deducere. ff. de iure deli. ait prator. Dic, quod agere possunt sine consensu probat, ext. de prob. ex literis in prin. vbi de hoc fm Papam. Habent. n. legitimam administrationem. C. de im. cal. l. 2. Nec obstat prael. l. ait prator. Na dicimus, quod

habens a dno gnalem administrationem potest re in iudicio deducere: ff. de pac. na. & nocere. Vnde tutores, & curatores, syndici, & economi, generalis procurator, & pater in bonis filij, non possunt per se alienare sine auctoritate & decreto iudicis: & tamen possunt per se super rebus, quarum administrationem habent, actiōnes mouere. Nec praedicta lex ponit pro regula, quod qui non potest alienare, non potest rem in iudicio deducere: sed loquitur in suo casu, scilicet, quod cum heres deliberat an deat hereditatem, non potest alienare rem hereditariam, nec eam in iudicio deducere. ¶ Dicimus ergo generaliter, quod quicumque habet rem de consuetudine, vel ex constituto, uel ab episcopo, uel alio iudice ordinario administrationem potest agere & conueniri sine consensu alterius. ff. quod cuiusque uniu. l. fi. & in pre. cap. cum deputati. 7. q. j. quia sunt in fi. in Auth. de eccle. tit. §. fi. Nam usufructuarij sunt, ut no. ext. de procu. cle. cap. si. qui agere possunt: ut ff. fini. regun. l. 4. §. 1. Nec obstat C. de episc. & cle. orphanotrophos. Neque l. omnes qui §. hoc nihil minus. contra radici. imo concordat, cum dicat, quod economus debet conueniri: nec dicat alij consensum in agendo esse requirendum: licet in eius constitutione, cum est negotium commune, requirendus sit. Hac eadem ratione non obstat pra. cap. edoceri. Item non obstat ext. de p. cu. c. 1. quia ibi presbyteri: & diaconi adhibent vt rescribit s. uer. 3. In summa notandum est, quod si praelatus sit persona de dilapidatione suspecta: nec pro parte sua, nec pro parte capituli facile admittetur, nec sine idonea cautione: ut Inst. de suspe. tur. & in co. cor. que sunt s. uer. item quod est tutor. ¶ Monachus quoque per dignitatem, uel obedientiam sibi commissam, agere potest ext. de iud. cum deputari. Abbas autem non potest monacho concedere, quod habet administrationem aliquarum possessionum, uel uilla. & quod pro eis agat, nisi tanquam syndicus, uel procurator. Nam si uelit agere non tanquam syndicus, uel procurator, oporteret, eum dicere: Ago nomine meo, uel praebende meae: quod non liceret: 2. q. 1. non dicaris. extra, de statu monacho. cum ad monasterium in fine & c. 2. §. qui uero. Sed si superiores agunt nomine officiorum, uel obedientiam suarum. Si tamen monachus a monasterio expressim, uel sibi uisualia denegatur, bene potest super his agere, & restitutionem petere. extra, de rescriptis. cum dilecta & de accu. cum olim. Sicut & seruus conueniri potest, si dominus sitis eum nimis grauat. ff. de his, qui sui uel alie. iu. sunt. l. 2. ff. de iudicis. iuxta certis. & pater de malo filio. & contra. 2. q. 5. 2. 2. quaritur. ¶ Canonici autem secularis, cum possint habere beneficium, uel praebendam, ut 70. dist. sanctorum bene agit nomine ipsius beneficii, uel praebende, cuius habet administrationem, & potest dicere: Ago nomine beneficii, uel praebende: uel etiam, Ago nomine meo, secundum Papam. Vtrum autem poterit restitutionem nomine suo, uel dignitatis, non, secundum eum, extra, de restit. spoliato. cap. in literis. Item qualiter agatur nomine praebende, cum illa nihil habeat, uel possideat: De hoc secundum Papam, extra, de probatio cap. ex literis. ¶ Quid de praebentibus? Et uidetur quod ipsi agere possunt sine licentia: quia ubi agitur de iuribus alicuius ecclesiae, uel domus, sufficit quod magister illius domus agat: ut in pre. cap. cum deputari. Si uero de subiectione eius uel restitutione, tunc debet agere superior minister, puta prouincialis, uel ciuitatis: ut extra, de restit. spolia olim causam. De hoc dic prout no. secundum Papam in eisdem capitulis, & de relig. do. cu uenerabilis. Item episcopus, & quilibet superior agere potest pro ecclesia uacante sibi subiecta: quod profere secundum Papam, ut not. ext. de successio. ab intestato. c. cum dilectus. Quid si post litem contestationem cum prelo accedit consensus capituli? De hoc infra de his, que sunt a prel. sine consensu. cap. uer. sed pone. ¶ Item excipere potest ipse actor quod non cogitur inuitus agere, uel accusare: C. ut nemo inuitus agere uel accusa. per totum. & C. de pigno. l. creditores. Quandoque tamen cogitur quis ius suum intra certum tempus proficere: quod si non fecerit, prout iure suo agendit: C. de ingenis manum. ff. l. diffari. C. de remissione pignorum, ff. eo tempore. Hinc est, quod si cuius Bonon. uelit impedire scholarem uolentem repatriare, uolens quod permaneat, & iuri.

ADDITIONES.

- a. Causam, quae. ¶ Per illam tamen Decr. probatur, quod etiam in his que per alium sine altero in iudicio tractari non possunt, tenet et rescripti impetratio ab altero solo facta, ut dicam infra, de rescriptis. sententia. s. ratione eius. in fi. ¶ Adde quod dicta in hac addit. sequitur Panor. in dicto c. causam.
- b. Deducere. Verbum fuit Vincen. Hoff. & Compo. vt scripsit in Decr. edoceri. super 1. glo.
- c. Dicitur. ¶ Hoc dixerat s. ver. sed non quid abbas.
- d. Praebentibus. ¶ Dixit vber. de Bo. vbi s. in principio, quod circa istos frequenter exceptio: quia ueniebant ad agendum minus legitime constituti. Habent aut. vbi sunt iuste creati. legitimam administrationem, pp quod satisfere uolentur iudicatum solum, vel de rato, fm Guido. de Suza. allegat C. de administ. tuto. l. fin. §. defensionem. & ff. rem rat. haber. l. actor.

& iuri pareat, potest scholaris a iudice postulare, vt illi terminus ad agendum praefigatur. arg. praedicta legis, & ff. de optio. legal. mampiorum. & l. cui electio. ext. de restitutio. spol. cap. freques.

semper excipi potest contra ipsum nam licet sit scis in possessione, tu non es canonice institutus. luno. ibidem; & Archi. in c. vno. extr. de eo qui mittitur in possess.

ADDITIONES.

- a Solet. ¶ Lib. 6. & ibi post Hofscr. scripsi super gl. & alij 17. casus, quibus quis cogitur agere, quosum aliquos notat Acc. in l. vna. C. vt nemo iniustus. & sub 17. casu ibi ponitur plenus, quod praedictum est de scholaris.

In d. l. cum non solum. quæritur ibi quid si pater ab initio non consensit, sed postea sicqz confirmetur iudicium? Iac. Butr. ibi q. non. nam ratificatio bene operatur quando litigatum est cum persona habili: secus si est litigatum cum persona minus habili.

ADDITIONES NOVAE.

- * Si sum in iudicio cum aliquo qui vere est minor, & in processu perpendo ipsum esse minorem, an possum petere omnia retro facta irritari, vel vt detur curator per quem ratificetur. Cynus in l. hna. C. si aduersus rem iudic. fac. l. in vniuersis. C. qui dare tutor. post.
- * An iudex ex officio suo possit repellere quem ab agendo etiam si non opponatur ab aduersario no. in l. item apud Laboneum. squod ait in fi. de iur. i.
- * Nota, quod licet minor sit in iudicio, & nihil opponatur de astate, tamen curator debet opponere, nec hoc par. l. minor 25. annis adito p. fide. de mino.
- * Signis vocant in ius illum qui vocari non poterit iure venia, & ex hoc soluitur penam, a persona vocata poterit petere quod processus in iudicio. gloss. in l. except. de exceptionibus. C. quia factum est quod fieri non debuit.
- * In l. h. C. de in ius vocando. pone quod pater renunciavit vsu fructum que habebat in bonis filij sui, in quibus hoc casu filius poterit agere contra patrem ipse dicit quod non licet hoc casu magnam vertatur dubium, & ratio est, dicit ipse, quia prima potestas est de iure ciuili, & iudicia & sententia similiter sunt de iure ciuili, & ipsa sententia & iudicia merito per ius ciuile quantum ad ipsum superiorem possunt limitari, vt non teneat.
- * Quid si pater concedit filio sit possit esse in iudicio, & filius condemnatur, & postea contra ipsum inuenta actio in factum pro sententia exequenda; an exigitur interim consensus patris pro sententia exequenda; die quod non. l. 3. §. sed vtrum de mino in glo. hoc olim. In officio autem iudicis non est dubium, quia habet paratam executionem, sed quid si consensus filio in contractu cui sit necessarium ipsum consentire in executione contractus, fac. dicitur §. sed vtrum. cum sua glo.
- * An in publicis executionibus & accusationibus requiratur consensus patris, no. in l. cum non solum. §. fin. autem. C. de bonis quæ liberis. & Bar. in l. in liberis. §. filius fami. de adul. & l. si seruus. §. pupillus. de ver. obli. & c. fi. de iudi. lib. 6.
- * An sententia lata contra filium fam. habeat etiam paratam executionem contra eundem filium sui iuris, & nunquid filius, possit condonari, & executio fieri in rebus peculij. vide Bar. in l. filiam fam. ff. soluto matrimo. & l. quod si minor. & l. sed si seruus. de mino.
- * Quid si pater consentit filio quod in omnibus causis possit agere & conueniri tanquam si sit sui iuris, an valeat Bar. in l. si quis mihi bona. §. iustum. de acqui. hære. & an possit consentire filio pro epilolano? Bal. in auct. causa que fit cum monacho. C. de epist. & cleric.
- * Quid si filius fam. vult esse in iudicio, an sufficit auctoritas patris, an debeat dari sibi curator, no. in l. si seruus. §. pupillus. de ver. obli. & dicta l. cum non solum. l. ac. Butr. ibi dicit, q. si est maior, sufficit auctoritas patris; si autem est minor, debet etiam dari curator, liti & cause. filio vero non, cum sit in potestate. In l. h. de tutel. in simili fac. quod no. Bal. in l. l. C. qui admit. ad bon. post. Aug. in l. longius. §. si filius. ff. de iudicis.
- * An sufficit interpellare patrem ad hoc vt iudicium valeat, licet non velit consentire, videtur quod sic, & hoc sequitur Bar. in l. si longius. §. si filius. de iudic. glo. videtur contra in dicta l. cum non solum. §. necessitate. C. de bono. que liber.
- * Filius fam. duplici ratione non est integra persona: primo quia est in potestate, secundo quia minor. Primus defectus suppletur per consensum patris; secundus per auctoritatem curatoris dati liti. Iac. Butr. in dicta l. cum non solum & Bal. ibidem. in dicto. §. necessitate.
- * An si pater est praesens, & tacet, videtur consentire. Bar. in l. si filius. ff. de tutel.
- * In d. l. cum non solum nota quod cum pater agit tanquam legitimus administrator, quod requiritur consensus filij, alias iudicium esset nullum in praedictum, nisi quia iusta causa non contradicendi habuisset filius. l. si cum doctem. §. eo autem tempore. & l. 2. §. voluntate. ff. sol. matrimo.
- * In c. olim. de restitutio. spol. & c. cum deputari. de indi. & c. conti. de relig. dom. & c. m. j. ac. rescriptis. quæ sunt Inno. & Hof. vtrum fratres minores, praedictos vel templarij, cum agunt contra aliquem, vel conueniuntur ab aliquo, veniuntur in questio coram generali totius ordinis, alias prouincialis, alias prior illius loci, nota. vbi. s. nam si agitur de iuribus per tunc. ad domum, magister illius domus, si vero de subiectis alienius domus, magister superior prouinciae.

In l. 1. C. de bonis in a ter. glo. ordinatum a se lite contestata, & c. ista gl. decidit q. pater non potest constituere procuratorem antelitem contestatam ad exemplum tutoris. sed Andreas de Pisis tenuit contrarium, ibi, per se, vel per procuratorem & liti contestatio sumit pro procuratorem. & ibi, ac si perfectam solidumque dominium & c. vnde aequiparatur domino. & ibi, per personam que sit legitimam, & c. & sic auctoritate huius legis plona eius est legitima pro hoc. C. de bon. que liber. l. cum oportet. §. non autem. ibi, plenissimum potestate & c. hoc sequuntur doctores. Dicit tamen Inno. c. accedens. de procura toribus. quod si filius est maior infante, & praesens, semper requiritur eius consensus; & allegat. d. l. cum oportet. §. vbi autem. de bon. que liber. & subdit quod si pater non concordat cum filio, & filius est minor 25. annis, quod voluntas preponderat; & curator dandus est ei quod est mirandum, cum filius pro rebus istis cum est in potestate non habeat excipien di potestatem, vt hac l. si. sed dic quod hoc est verum cum bona alienantur per patrem, alias bene potest filius pro eis sistere in iudicio inuito patre. Scita intelligatur opinio Inno. fac. pro hoc l. 2. §. quod si in patris. ff. sol. matrimo. & auct. quod loci de collatio. glo. solennis in l. longius. §. filius. ff. de iud. dicit curator non dandum esse liti, & non filio, & tuta pars est in eadem gloss. ibi, vel a filio cum voluntate patris. & c. Inno. est clarum, quando filius est maior, sed quando filius est minor, sufficit ne voluntas patris? Dic quod quando pater habet vsufructum, sufficit, quia sola auctoritas est sufficiens ad obligandum filium, scilicet. imo requiritur auctoritas curatoris, ut l. h. a. l. §. pupillus. de ver. obli. & ibi per Bar. si ergo cautus aduocare filij qui est minor, vti litigat pro rebus vsufructus est patris, licet sit minor sufficit auctoritas patris, alias facias dari curatorem, & similiter facias interuenire consensum patris ad ratificandum integrum hominem. Ange. de Persufo.

¶ Bal. De Actore.

QVAERITUR, quis pbat astate aut allegat q. se maiore, aut minore. Si quis minorem se praetendit, aut ad rescindendum quod factum est, & tunc debet probare ut l. si minorem. te. C. de in integ. rest. & l. nam & postea. §. si minor. ff. de iur. iur. & no. in l. 3. ff. de arbit. cum similibus. Aut ad id quod fin. dnm; & tunc iudex ex aspectu potest transferre onus probationis, & assignare probationem cui vult tamen sententia lata ex aspectu, quia est lata ex pre sumptione, recipit probationem in contrarium. ff. de mino. l. minor. 25. annis ex aspectu. Si autem iudex non figit pedem ex aspectu, tunc probet, qui dicit se minorem, quia praesumitur quilibet habilis, nisi probetur contrarium; ff. de proba. l. ab ea parte. §. fin. Sed Azo dicit quem praesumit minorem, cum semel fuit minor, de astate. ff. de mino. & facit quod not. C. de iuramento culum. l. 2. §. quod obseruari. Si vero allegat se maiorem, ad honores forte conseq. quendos, praesumitur maior, nisi contrarium probatur, quod dicitur no. in mercuria. in regula. infamibus. per lo. And. in Nouella. lib. 6. Si vero quis non se sed aduersarium allegat maiorem, tunc aut ex inspirationem officij; & isto casu loquitur l. minor ex aspectu in ratione facti: ut quia dicit curator, curam finitum ratione aetatis. Aut ad consequentem commodi: vt quia relictum est sibi, cum Titus maior erit, & tunc probabit conditionem euenisse, ff. de leg. l. h. cui legetur. & ad Treb. l. Seius Sarcininus. Aut de extinctione beneficij, vt quia dicitur quis egressus quadriennium restitutionis; & tunc distingue, quia aut allegatur transgressus etatis per non dum affirmatiuum, aut negatiuum: vno. in d. l. de astate, & sic cautum est negando formae capitula secundum gl. & G. Et si dicatur, ergo verborum cautela est utilis, & c. respondeo, quid mirum: semper enim prudentia profuit, & verborum temperies. Dominus Iacobus dicit, q. semper fundant in retentionem, & non fundant in defensionem, incumbit onus probandi astatem. Et aut quis vult admiti vt minor, & probet se minorem, aut vt maior, & probet se maiorem. Facit quod in fine. ff. qui fatid. cogantur. l. si vero. §. qui pro rei qualitate. Idem tenet Bar. Et facit. C. de probatio. l. cum te. Non enim est pura negatiua ista negatiua aetatis, imo est valde probabilis. Et probatur aetas extraordinarijs modis, ut priuatis scripturis: vt C. de his quibz. aet. imp. l. 2. ff. de excu. turo. l. 2. §. etas. Item iudicij. ff. de proba. l. cum de astate. Item domestico testimonio ff. de proba. l. etiam matris. Et facit. ff. si minor se maio. dixit alterius. Baldus. Vide hoc in vers. si vero excipis. cum vers. sequenti per G. & de na. ex sibe. ven. Facit. ff. de interrog. actio. l. de astate in prin. Bal. ¶ An minor legitime per sonam suam per iuramentum de non veniendo contra tenet quod non veritè nōquid si minor. G. quia non cogitur aduersarius deferre iuramentum minori. G. nec admittere eum. Idem tenet Pe. & Gul. ¶ Tutor, de quo constat quod non conficit inuentarium, non legitimat personam suam, propter cautionem rati; secus si dubitatur, ver. ca. quatuor vide j. de tutore. §. 1. ¶ Lex non interdicit administrationem prodigij, sed iudice opus est. ff. de cura. fur. l. Iulianus. Et facit no. ff. man. l. qui mutuum. §. non ideo. Etiam si prodigalitas sit notoria, quia notorium aequiparatur sententia declaratorie, non sententia inductorie noui iuris: aliter videtur not. ff. de verbo. obli. l. si cui bonis. per Barto. quod verum credo in eo, qui est prodigus delapidando sine turpitudine, secus in luxurio so. ff. de

